

Koninklijk Huis

L.A. Dumonde

Nummer: 9

kijk op www.AbsoluteFigures.nl voor digitale boeken

Koninklijk Huis

Columns van een royaltykenner

L.A. Dumonde

Colofon

Dit is een uitgave van:
Absolute Figures
Margrietstraat 4
6921 ZD Duiven
Telefoon: 0316 280 698

Eindredactie:
Ruud van Capelleveen

Bezoek onze website:
www.AbsoluteFigures.nl

© 2013-2017

Copyright

Het is niet toegestaan om de inhoud en werking van onze download te wijzigen. Ook mag u de inhoud van deze download niet op een andere manier verspreiden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Fasseur over Hofmans-affaire

www.AbsoluteFacts.nl – november 2008

Cees Fasseur kreeg toegang tot het Koninklijk Huis Archief voor zijn studie 'Juliana & Bernard, het verhaal van een huwelijk 1936-1956'. De meest spannende episode hiervan zijn de laatste tien jaar, toen het medium Greet Hofmans greep kreeg op het denken van koningin Juliana.

Greet Hofmans werd door prins Bernhard naar Soestdijk gehaald toen prinses Christina aan een oogziekte leed. Hier zal hij snel spijt van hebben gehad, want Hofmans kreeg een grote invloed op het denken van Juliana. De koningin ontwikkelde pacifistische denkbeelden, die een grote tegenstelling vormden met de door Bernhard verheerlijkte militaire traditie. In 1952 hield Juliana een toespraak in het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden, waarin zij tegen de tijdgeest van de Koude Oorlog opriep tot verzoening en samenwerking. Een traditie die zij overigens haar leven lang zou blijven uitdragen en door koningin Beatrix zou worden nagevolgd.

Fasseur kreeg onder meer toegang tot het geheime rapport-Beel. De commissie van wijze mannen onder aanvoering van de voormalige premier Louis Beel moest de huwelijksproblemen tussen Juliana en Bernhard oplossen. Een scheiding zou immers tot een constitutionele crisis kunnen leiden. Bernard voerde ondertussen de spanning op door te lekken naar buitenlandse kranten. Nederland bleef echter onwetend van de echtelijke twist, omdat de Nederlandse kranten met uitzondering van De Waarheid op verzoek van de Rijksvoorlichtingsdienst niets over deze kwestie schreven.

Beel stelde vast dat de sfeer tussen koningin Juliana en prins Bernhard op paleis Soestdijk was verziekt. Juliana werd gedwongen om afscheid te nemen van enkele trouwe volgelingen en Greet Hofmans. Bernhard had het pleit gewonnen. Volgens sommigen zou de prins vooral uit zijn geweest op handhaving van zijn eigen positie. Fasseur toont in zijn boek aan, dat hij zijn kinderen, waaronder de latere koningin Beatrix, in zijn kamp had binnengehaald, waar-

door Juliana op Soestdijk in een geïsoleerde positie verkeerde.

Fasseur prikt in 'Juliana & Bernard, het verhaal van een huwelijk 1936-1956' enkele hardnekkige mythes door. Prins Bernhard ontkende later lid te zijn geweest van de nazipartij NSDAP. Fasseur kwam geen aanmeldingsformulier tegen, maar toont wel aan dat de prins vanaf 1 april 1933 als lid stond ingeschreven bij de NSDAP. Bernhard betaalde van eind 1934 tot mei 1935 contributie. Twee dagen voor zijn huwelijk met Juliana werd Bernhard in januari 1937 als lid geschrapt.

Lang is beweerd dat Juliana en Bernhard in de Tweede Wereldoorlog verraad zouden hebben gepleegd door een zogenaamde Stadhoudersbrief te sturen aan Hitler of Himmler, waarin zij hun diensten aanboden. De brief werd nooit gevonden. Fasseur stelt dat Hitler de brief zou hebben gebruikt als propagandamiddel en hij stelt dat we er van moeten uitgaan dat deze brief niet heeft bestaan.

Tijdens de Greet Hofmans-affaire was het hof in Soestdijk in twee kampen verdeeld. Dat die ook elk in een aparte vleugel van Soestdijk huisden, is een hardnekkig misverstand. Ook werd er niet alleen via briefjes met elkaar overlegd.

Sinds de jaren zeventig wordt verteld dat er plannen waren om koningin Juliana op te nemen in de psychiatrische inrichting St. Ursula in Wassenaar. Fasseur vond geen snijpertje papier over het plan voor een gedwongen opname van de majesteit.

Volgens Elsbeth Ety heeft Fasseur zijn relaas wel erg vanuit het standpunt van prins Bernhard benaderd. Nergens wordt aangetoond dat Hofmans invloed had op staatszaken. In tegendeel: de toenmalige premier Drees zei "dat Juliana weliswaar pacifistisch was en weinig op had met de NATO, maar dat dit geen probleem hoefde op te leveren". De Hofmans-affaire was dan ook uitsluitend een echtelijke twist: Juliana wilde scheiden en Bernhard niet, want dan zou hij zijn privileges verliezen.

Juliana wist dat Bernhard liefdesrelaties met andere vrouwen onderhield, maar greep niet in. Bernhard schoffeerde

haar talrijke malen met zijn indiscretie. Volgens Etty kon zij "niet van hem af omdat volgens de christelijke moraal de façade van het gezinsideaal – de hoeksteen van de samenleving – moest worden opgehouden". Bernard hoefde geen enkele concessie te doen, terwijl Juliana, zoals eerder gezegd, werd gedwongen afstand te nemen van enkele vrienden.

Als koningin kon Juliana zich moeilijk uiten over de kwestie. Zij greep de kersttoespraak van 1956 aan om het volk te wijzen op de achterbakse methoden die naasten soms kunnen gebruiken om hun zin door te drijven en schikte zich in haar lotsbestemming.●

Begroting Koninklijk Huis onder vuur

www.AbsoluteFacts.nl – oktober 2009

Tijdens de debatten in de Tweede Kamer over de begroting van het Koninklijk Huis hebben enkele Kamerleden uitspraken gedaan die schadelijk zijn voor de Oranjes, oordeelde Jan Peter Balkenende in 2009. De premier verwees onder meer naar voorstellen van Ronald van Raak (marxist, SP) en Hero Brinkman (alcoholist, PVV). Van Raak wilde de toelagen voor het Koninklijk Huis bevriezen.

Brinkman stelde voor om de uitgaven voor de Oranjes met twintig procent terug te dringen. Balkenende was ook blij met de uitspraken van sommige Kamerleden over het 'vakantieproject' van prins Willem-Alexander en prinses Máxima in Mozambique. Balkenende wil niet dat de positie van het Koninklijk Huis ter discussie komt.

Op zijn weblog schreef Ronald van Raak het onbegrijpelijk te vinden "dat onze minister-president niet wil discussiëren over modernisering van de monarchie. De afgelopen jaren is veel misgegaan, doordat de Tweede Kamer steeds verkeerde cijfers kreeg over de kosten van het Koninklijk Huis." Verder haalde hij de problemen rondom 'de dubieuze belastingconstructies via paleis Noordeinde en de vastgoedontwikkeling in Mozambique' aan. Volgens Ronald van Raak verloopt de samenwerking tussen de premier en de leden van het Koninklijk Huis niet goed.

PVV-Kamerlid Hero Brinkman wil dat het kabinet twintig procent bezuinigt op de toelagen van leden van het Koninklijk Huis. De PVV vindt het niet juist dat topambtenaren op allerlei terreinen op zoek zijn naar miljardenbezuinigingen, maar dat het koningshuis hierbij buiten schot blijft. Ook over het 'vakantieproject' in Mozambique had deze partij een standpunt: Hero Brinkman noemde het "banaal dat een lid van het Koninklijk Huis in zo'n arm land een yuppenproject begint."

Jan Peter Balkenende kreeg veel kritiek. Hij zou "te weinig regie" over het Koninklijk Huis hebben. Balkenende verdedigde zich door te stellen dat een goede regisseur zijn

werk in stilte doet, achter de schermen. Hij had uitgebreid onderzoek laten doen naar het vakantiehuis van prins Willem-Alexander. De premier zag geen belemmeringen voor het 'vakantieproject' van Willem-Alexander en Máxima in Mozambique. Hij wil ook niet tornen aan de huidige salarissen van koningin Beatrix (834.000), prins Willem-Alexander (248.000) en prinses Máxima (248.000). Ook kondigde premier Balkenende een beperking aan van het aantal leden van het Koninklijk Huis dat belastingvrij mag schenken. Dit recht blijft in de toekomst voorbehouden aan de koningin en het kroonprinselijk echtpaar.

Toch werden de tegenstanders van het Koninklijk Huis beloond. Het aantal leden van het Koninklijk Huis dat privé-vluchten mag declareren wordt beperkt. Alleen prins Willem-Alexander en prinses Máxima mogen in de toekomst hun privé-vluchten declareren. Koningin Beatrix behoudt haar vliegrecht. "Alle reizen van de koningin zijn in het algemene belang," zei Balkenende. Door deze maatregel wordt jaarlijks 600.000 euro bespaard. Tot nu toe mochten de tien volwassen leden van het Koninklijk Huis dit bedrag elk jaar aan vliegreizen opmaken.●

Koninklijk bezoek aan Duitsland

www.AbsoluteFacts.nl – april 2011

De economieën van Nederland en Duitsland zijn nauw met elkaar verbonden. Jaarlijks wordt voor meer dan 130 miljard euro gehandeld tussen deze buurlanden. De Nederlandse economie is voor ruim vijftien procent afhankelijk van de export naar Duitsland. Bovendien bestaat er een sterke familieband tussen het Nederlandse koninklijke huis en Duitsland. Het is dan ook niet verwonderlijk dat koningin Beatrix in april 2011 voor de tweede keer een officieel staatsbezoek aan Duitsland aflegde.

In het voetspoor van koningin Beatrix volgde een omvangrijke handelsdelegatie. "De relatie is intensief en goed, zowel in economische als in politiek opzicht," schreef de Rijksvoorlichtingsdienst (RVD) voorafgaand aan het 49^e staatsbezoek van koningin Beatrix.

Vanaf 1955 was de meerderheid van de Nederlanders vrij positief over Duitsland. Alleen een kleine groep verzetsmensen, de linkervleugel van de PvdA en PSP'ers waren tegen het aanhalen van de officiële banden. Uit deze hoek was ook verzet gerezen tegen het voorgenomen huwelijk van Beatrix met Claus van Amsberg. Claus bleek lid te zijn geweest van de Hitler Jugend en had aan het einde van de oorlog gediend bij de Wehrmacht, stelden onderzoekers van het Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie vast. Op de huwelijksdag werd in de Raadhuisstraat een rookbom in de nabijheid van de Gouden Koets, die Beatrix en Claus naar de Westerkerk brachten, tot ontploffing gebracht. Meer dan zestig procent van de Nederlandse bevolking maakte zich niet meer druk om het oorlogsverleden. De tijd was rijp om de band aan te halen met ons buurland. In 1969 bezocht de Duitse bondspresident Gustav Heinemann (1899-1976) Nederland. Twee jaar later, in 1971, bracht koningin Juliana een tegenbezoek aan Duitsland.

Koningin Juliana en prins Bernhard brachten een bezoek aan Münster, waar handtekeningen onder de vredesverklaring in 1648 een einde maakten aan de Tachtigjarige Oorlog. Ook werd een bezoek gebracht aan de toren waar Wil-

lem van Oranje was geboren en van waaruit hij aanvankelijk het verzet tegen de Spaanse overheersing organiseerde. Bonn, destijds de politieke hoofdstad van West-Duitsland, kreeg drieduizend tulpenbollen cadeau van onze vorstin.

De Tweede Wereldoorlog kwam op een bescheiden wijze aan bod: op de erebegraafplaats in Hamburg legde koning Juliana een krans voor Nederlandse oorlogsslachtoffers. Ook kwam het oorlogsverleden achter gesloten deuren regelmatig te sprake. "Er zijn geen doekjes om het verleden gewonden," verklaarde prins Bernhard na thuiskomst. "Er is onomwonden gezegd, dat Duitsland veel goed te maken heeft voor wat het Nederland heeft aangedaan. De mensen in leidende functies die wij hebben ontmoet lieten het niet bij woorden, maar meenden dit zonder uitzondering ook werkelijk," zei prins Bernhard tegen NRC Handelsblad. "De mensen zijn weer normale burgers geworden," meende de prins.

De Duitse bevolking reageerde enthousiast op het koninklijke bezoek. De belangstelling voor gebeurtenissen bij buitenlandse koninklijke huizen is in Duitsland groot te noemen. Na de Eerste Wereldoorlog moest de laatste Duitse keizer, Wilhelm II, vluchten. Hij werd opgevangen door Nederland en kreeg onderdak in kasteel Doorn, waar hij de tijd met houthakken stuksloeg. Na enkele jaren was door zijn tomeloze energie de bosrijke omgeving bij kasteel Doorn zodanig kaalgeslagen, dat het landschap enige gelijkenis vertoonde met streken rond Ieper en Verdun.

Duitsland moet het sinds het einde van de Eerste Wereldoorlog doen met de royalty van de omringende landen. Het bezoek van koningin Beatrix aan Duitsland in 2011 kreeg zowel in Duitsland als Nederland veel aandacht in de media. Koningin Beatrix reisde met prins Willem-Alexander en prinses Máxima voor een vierdaags bezoek naar Berlijn. De Duitse televisie schonk veel aandacht aan de aankomst in Berlijn, de vele plichtplegingen en het vertrek van de leden van ons koninklijk huis over de Nederlands-Duitse grens bij Herzogenrath en Kerkrade. Dagelijks was een verslag te zien in het populaire programma 'Leute Heute' van de ZDF. In 2011 bezocht de Nederlandse delegatie Berlijn, Dresden, en Noordrijn-Westfalen.

In recente jaren is de positie van Duitsland verbeterd. Tijdens de Koude Oorlog was Duitsland een trouwe bondgenoot van de NAVO en de Europese Gemeenschap. Sinds de Val van de Muur kijkt Duitsland echter steeds meer oostwaarts. Duitsland is nu een Midden-Europees land, dat haar industrieel potentieel meer richt op Azië en Oost-Europa. Binnen de Europese Unie richt Duitsland zich in de eenentwintigste eeuw steeds vaker op haar eigen beleid. Ik noem twee recente voorbeelden: de weerzin van Duitsland om een aanval uit te voeren op het regiem Moammar Gaddafi in Libië en de aanleg van een gaspijplijn door de Oostzee tussen het Russische Vyborg en Greifswald in Duitsland.

Tijdens het staatsbanket bij bondspresident Christian Wulff in Schloss Bellevue zei koningin Beatrix: "Onze Europese Unie dankt vrijwel elke stap voorwaarts die zij maakt aan de constructieve rol die de Bondsrepubliek daarbij speelt. Uw land is zich bewust van zijn verantwoordelijkheid en profileert zich steeds duidelijker als de drijvende kracht bij het behoeden en versterken van de stabiliteit in Europa." Duitsland doorstond de in Amerika ontstane crisis boven verwachting. Het vertrouwen bij de ondernemers is, mede dankzij de snel groeiende handel met China, weer teruggekeerd. In Europa blijft Duitsland onder aanvoering van Angela Merkel streng tegen landen die het niet zo nauw nemen met de afgesproken normen. Zij was tegen de aanvankelijke plannen om Griekenland, Ierland en Portugal tegemoet te komen, zonder dat deze landen zelf duidelijke offers zouden brengen. De Duitse bevolking, die met tegenzin afscheid nam van de sterke mark, voelde niets voor de vorming van een Europees hulpfonds, waarbij Duitsland het grootste risico-offer moest brengen. Het offer voor Europees beleid heeft ook voor Duitsland een grens. "Het herenigde Duitsland neemt nu in Europa een leidende positie in," zei koningin Beatrix tijdens het staatsbanket bij bondspresident Christian Wulff.

Willem-Alexander hield in Dresden een pleidooi voor zonne-energie. Volgens de prins onderstreepten de problemen met de kerncentrale bij Fukushima hoe belangrijk het is om het aandeel van zon, wind en water in onze energievoorziening te verhogen. En hierbij moet, zei Willem-Alexander, vanwege de grote potentie vooral ingezet wor-

den op zonne-energie. Op de eerste rij keek prinses Máxima dromerig toe, het hoofd een beetje schuin.

De schijnwerper was tijdens het staatsbezoek steeds gericht op de leden van het koninklijk huis. Het vrolijke gezicht van prinses Máxima viel ook bij de Duitse camera-mensen in de smaak. Herhaaldelijk maakte het beeld een zwieper om weer tot rust te komen bij de meestal uitbundig lachende prinses.

Uiteraard was er ook een relletje. Op het laatste moment zou een uitnodiging voor de zanger Johannes Heesters zijn ingetrokken om – Toon Hermans vertelde daar grappig over – aan te zitten aan het banket. De hoogbejaarde nazi-sympathisant was niet welkom, volgens de Duitse pers. Het moest wel leuk blijven. Er mocht niet gewezen worden naar oude wonden.

Cultuur en economie waren de sleutelwoorden van de delegatie. De nadruk van deze Duitslandreis lag uiteraard op de wederzijdse economische belangen. De reis eindigde niet voor niets in het Roergebied, de bakermat van de Duitse industrie. Achter de schermen legden de leden van de handelsdelegatie contacten. De contracten zullen naderhand uitgewerkt worden.●

Prins Laurent in Congo

www.AbsoluteFacts.nl – april 2011

Prins Laurent van België, het derde kind van koning Albert II, slaagt er steeds in om in problemen te komen. Eind maart 2011 ontstond ophef over een privé-bezoek aan de voormalige kolonie Congo in centraal Afrika. Hij bezocht tegen de uitdrukkelijke wens van de regering en zijn vader, koning Albert II, enkele projecten voor duurzame ontwikkeling.

Prins Laurent ging voorbij aan de duurzaamheid van zijn status binnen het koninklijk huis. Bij terugkomst zei premier Yves Leterme dat de prins geen "gemiddelde burger" was en dat daarom niet gesproken kon worden van een privé-bezoek. De relatie met Congo ligt gevoelig, omdat België en het koninklijk huis in het bijzonder in het verleden geen rekening hielden met het welzijn van de bewoners in dit Afrikaanse land.

Congo werd in de negentiende eeuw voor het eerst in kaart gebracht door de beroemde ontdekkingsreiziger Henry Morton Stanley (1841-1904). Tijdens de Conferentie van Berlijn in 1885 werd Congo toegekend aan de Belgische koning Leopold II. Leopold zag geen heil in ontwikkeling van het gebied. De koning beschouwde Congo als zijn persoonlijke eigendom en maakte het tot een wingewest. De productie van rubber bracht hem een fortuin op.

De Congolezen werden uitgebuit. Naar schatting overleden tot 1908 ongeveer vijf miljoen mensen door uitbuiting en ziekte. Na een rapport in 1908 over deze mensonterende omstandigheden van de Britse diplomaat Roger Casement kwam de kwestie in het Belgische parlement aan de orde. Congo werd als gevolg hiervan een Belgische kolonie. Onder de noemer Belgisch Congo werd het bestuur verbeterd. Ook werd er meer gedaan om economische en maatschappelijke vooruitgang op gang te helpen. De relatie tussen de koloniale overheerser en de inlandse bevolking was onevenwichtig. De Belgen bleven neerkijken op de oorspronkelijke bewoners van Congo.

Op 30 juni 1960 werd de onafhankelijkheid van Congo uit-

geroepen. De Belgen trokken zich terug en al snel brak een burgeroorlog uit. De Verenigde Naties stuurden troepen om de orde te herstellen. Het land werd in twee delen gesplitst: in de relatief rijke provincie Katanga riep men de onafhankelijkheid uit.

In 1965 riep Mobuto Sese Seko (1930-1997) zichzelf uit als staatshoofd. Hij kreeg hierbij hulp van de Verenigde Staten. De Amerikanen wilden verhinderen dat Congo in de invloedssfeer van de Sovjet-Unie zou raken. Onder leiding van Mobuto ontstond politieke rust. Deze rust dwong hij af met onderdrukking. Regelmatig drongen klachten over schendingen van de mensenrechten en corruptie door tot de Westerse wereld. In 1971 hernoemde Mobuto Congo in Zaïre. Hij wilde hiermee de Afrikaanse wortels van de bewoners accentueren.

In 1994 ontstonden etnische onlusten en een burgeroorlog. Laurent-Désiré Kabila (1938-2001) trok op 18 mei 1997 als bevrijder de hoofdstad Kinshasa binnen. Twee dagen later riep Kabila zich uit tot president. In de jaren die volgden ging de burgeroorlog gewoon door. Kabila kwam in 2001 om het leven bij een mislukte coupoging. Hij werd neergeschoten door een lijfwacht en opgevolgd door zijn zoon Joseph Kabila (1971).

In 2002 kwam na tussenkomst van Zuid-Afrika en België een vredesovereenkomst tot stand. Toen bij de verkiezingen Joseph Kabila als winnaar uit de bus kwam, volgden nieuwe onlusten, omdat opponent Jean-Pierre Bemba (1962) de electorale uitslag niet aanvaardde. Bemba vluchtte in 2007 naar het buitenland. Bemba werd, naar aanleiding van een geheim arrestatiebevel van het Internationaal Strafhof, op 24 mei 2008 in zijn woning in Brussel gearresteerd. In november 2010 begon het proces tegen de voormalige rebellenleider in Den Haag. Hij wordt onder meer verantwoordelijk gehouden voor de moorden, de verkrachtingen en de plunderingen van zijn militie in de Centraal Afrikaanse Republiek.

Congo is voor België een moeilijk onderwerp. Men wil zich niet bezeren aan het wespennest. In juni 2010 waren koning Albert II en koningin Paola in Kinshasa aanwezig bij de viering van de vijftigjarige onafhankelijkheid van Congo. Tijdens het vierdaagse bezoek hield koning Albert II

geen openbare toespraken. Wel sprak hij onder vier ogen met president Joseph Kabila en was hij met premier Yves Leterme te gast bij een diner met Kabila.

Dit koninklijke bezoek werd goed voorbereid. Van tevoren werden alle angels verwijderd. Zo werd bijvoorbeeld een parade van Belgische militairen ter ere van de onafhankelijkheid uit het programma geschrapt. De grote mate van onvoorzichtigheid, of onbevangenheid zo u wilt, waarmee Prins Laurent zijn bezoek aan Congo benaderde, viel daarom slecht in België.

“Prins Laurent is op persoonlijke titel naar Congo gereisd in het kader van zijn interesse voor duurzame ontwikkeling. Ondanks de vraag van de federale regering en het paleis om de reis uit te stellen om de nodige voorbereidingen te kunnen treffen, heeft de prins besloten de reis niet uit te stellen,” verklaarde premier Yves Leterme.

Prins Laurent wordt niet beschouwd als een intelligent zwaargewicht. Hij volgde een opleiding aan de Koninklijke Militaire School in Brussel. Hij trad op 12 april 2003 in het huwelijk met Claire Coombs. Het echtpaar heeft drie kinderen: Louise, Nicolas en Aymeric. Sinds 1994 is prins Laurent onder meer voorzitter van het Koninklijk Instituut voor het Duurzame Beheer van de Natuurlijke Rijkdommen en de Bevordering van Schone Technologie (KINT).

Het Marineschandaal zorgde voor een grote reputatieschade in 2006. Op kosten van aannemers van de zeemacht werd zijn Villa Clémentine in Tervuren, ten zuidoosten van Brussel verfraaid. Villa Clémentine is in bezit van de Koninklijke Schenking, een instelling die de gronden, kastelen en andere gebouwen beheert die koning Leopold II in het jaar 1900 aan de Belgische staat schonk. De prins had niet over voldoende financiële middelen beschikt om Villa Clémentine naar zijn smaak in te richten.

Prins Laurent werd opgeroepen als getuige in de rechtzaak tegen de van corruptie verdachte marinemensen. Zijn getuigenis in Hasselt duurde slechts zestien minuten. Hij verwees telkens naar de verklaring die hij de avond daarvoor had afgelegd bij de federale gerechtelijke politie in Hasselt. Ook op de vraag of hij wist van de malversaties, antwoordde hij ontwijkend: “Ik heb dat duidelijk gemaakt in mijn

document. Ik kan u weinig zeggen." Laurent wist waar het geld vandaan was gekomen om zijn villa te verfraaien. Hij vond dat het om een legitieme transactie ging en verwees naar zijn raadgever, de door koning Albert II aangestelde kolonel Noël Vaessen. De prins kon vanwege zijn immuniteit niet vervolgd worden. Volgens de grondwet is hij niet verantwoordelijk voor zijn daden. Zijn adviseur Noël Vaessen en de marinemensen, Johan Claeys en, Andrea Vanden Abeele werden door de rechter wel schuldig bevonden aan valsheid in geschrifte en persoonlijke verrijking.

Prins Laurent staat bekend om zijn liefde voor dieren en snelle auto's. Hij werd veelvuldig betrapt op snelheidsovertredingen. In 1987 moest hij zijn rijbewijs korte tijd inleveren. Hij is een trage leerling. In 2011 werd prins Laurent weer eens met een te hoge snelheid betrapt. Nu scheurde hij in de omgeving van Brussel met een snelheid van tweeëntachtig kilometer over een weg waar een limiet gold van vijftig kilometer per uur en moest hij zijn rijbewijs weer inleveren.

In krantenberichten waarin melding wordt gemaakt van dergelijke overtredingen staat steeds vermeld dat de prins geen boete hoeft te verwachten. Hij heeft absolute immuniteit. Uit de veelheid van meldingen kunt u opmaken, dat de Belgische bevolking inmiddels anders is gaan denken over deze wetsbepaling. Zij hebben genoeg van het associële gedrag van hun prins.

In het door de politiek verscheurde België gaan nu stemmen op om prins Laurent uit zijn lijden te verlossen door hem buiten het koninklijk huis te plaatsen. De toelages aan de leden van het koninklijk huis staan al langer ter discussie. Als gevolg van deze maatregel zou de staatsbijdrage van 312.000 euro per jaar aan prins Laurent kunnen worden stopgezet.

Prins Laurent moet nu kiezen: een baantje met persoonlijke speelruimte of prinselijk gedrag waaraan niemand aanstoot neemt.●

Verloving en huwelijk Beatrix met Claus von Amsberg

www.AbsoluteFacts.nl – mei 2011

Op zaterdag 1 mei 1965 betrapte de freelance fotograaf John de Rooy Beatrix in de tuin van kasteel Drakensteyn. Zij liep stijf gearmd met een onbekende man. De Rooy ging met zijn foto's naar het dagblad De Telegraaf. Hoofdredacteur Stokvis wilde de reportage alleen plaatsen als de naam van de man met wie Beatrix verkeerde bekend was. Het kon immers ook een chauffeur of een tuinman zijn, redeneerde hij.

De redactie van de ochtendkrant ging op zoek naar de identiteit van de onbekende. Premier Jo Cals (1914-1971) werd om opheldering gevraagd. Hij kon de vraag echter niet beantwoorden, want hij wist het simpelweg niet. Cals benaderde de koningin. Juliana wilde geen naam noemen. Toen de premier enkele dagen later vond dat de journalistieke druk te hevig werd en het Koninklijk Huis wel met een verklaring moest komen, zwichtte koningin Juliana. Premier Cals stelde samen met Juliana een perscommuniqué op met de strekking dat er geen verloving in aantocht was. In deze verklaring riep de koningin de media ook op om haar dochter met rust te laten. Later zei koningin Juliana over fotograaf John de Rooy: "Die man had een jong geluk kunnen vermoorden."

Bij De Telegraaf ontdekte men dat de onbekende 'een goede vriend' was. De redactie besloot tot een bijzondere manoeuvre: de foto van John de Rooy werd afgedrukt in de Britse Daily Express. Via de publicatie in deze krant werd Claus von Amsberg een dag later in Duitsland herkend door de Bild Zeitung. Journalist Henk Terlingen (1941-1994) vond het telefoonnummer van Claus von Amsberg in Bad Godesberg en belde hem 's nachts op. Claus kende de foto niet, maar bevestigde slaperig dat hij Beatrix had ontmoet. De volgende morgen bracht de KRO het nieuws: Beatrix had een vriend.

"In 1965 kondigde koningin Juliana de verloving aan van haar oudste dochter, Beatrix, met de heer Claus von Ams-

berg," schreef Jan Blokker jr. "Al snel bleek dat Claus een verleden had waar vragen bij konden worden gesteld, lid geweest was van de Hitler Jugend en aan het einde van de oorlog gediend had bij de Wehrmacht. Zelfs een geruststellend onderzoek door het Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie kon het onbehagen niet doen afnemen." De eerste protesten tegen het voorgenomen huwelijk kwamen uit kringen van het voormalige verzet. Later groeide ook het verzet bij jongeren.

Op de dag dat Claus aan het Nederlandse volk werd voorgesteld, wist hij, door de rustige manier waarop hij de vragen van journalisten beantwoordde, bij veel Nederlanders sympathie op te wekken. Claus bleek al redelijk goed Nederlands te spreken; hij sprak onze taal zelfs beter dan prins Bernhard na veertig jaar oefenen. Ook de leden van de Tweede Kamer zagen geen bezwaren. Op 10 november 1965 verklaarde de Tweede Kamer zich met 132 tegen 9 stemmen akkoord met het voorgenomen huwelijk van prinses Beatrix.

Alleen in Amsterdam bleef men protesteren tegen het voorgenomen huwelijk van Beatrix en Claus. Tijdens het eerste officiële bezoek van Claus aan de hoofdstad werden vlugschriften verspreid, waarin de bevolking werd opgeroepen om thuis te blijven. In de stad werden graffiti-teksten, 'Claus raus', aangebracht. Amsterdam was misschien niet de ideale plaats voor het huwelijk van Beatrix en Claus. Het koninklijke paar stelde voor om het huwelijk in Baarn te laten voltrekken, maar premier Jo Cals wilde niet wijken voor straatteer en hield vast aan de aanvankelijke keuze van Beatrix.

De huwelijksdag van Beatrix en Claus, 10 maart 1966, was een gure voorjaarsdag. De festiviteiten werden op traditionele wijze ingeluid door eenentwintig saluutschoten, verzorgd door de op het IJ afgemeerde kruiser De Ruyter. Het burgerlijk huwelijk werd in het stadhuis van Amsterdam gesloten. Burgemeester Van Hall fungeerde hierbij als ambtenaar van de burgerlijke stand. Vervolgens bracht de Gouden Koets Beatrix en Claus voor de kerkelijke inzegening naar de Westerkerk. In de Raadhuisstraat werd een rookbom in de nabijheid van de Gouden Koets tot ontploffing gebracht. De daders werden door agenten achter-

volgd, maar de meeste provo's konden in de mensenmassa ontkomen. Het toegestroomde publiek hielp een handje: een van de bommengooiers werd door een Oranjeaanhanger in de gracht gegooid en kon daarna door de politie worden gearresteerd.

Het bleef onrustig in Amsterdam. In de Westerkerk werd het geluid grotendeels overstemd door stemmige orgelspel en samenzang. Nadat het 'ja-woord' had geklonken kostte het Beatrix enige moeite om de ring om de vinger van Claus te schuiven. Hierna volgde het meest plechtige deel van de kerkelijke inzegening. Beatrix en Claus knielden om de zegen in ontvangst te nemen. "De Heer zegene u en behoede u," zei dominee H.J. Kater. "De Heer verheffe zijn aangezicht over u, en geve u vrede, amen".

Bij de terugtocht naar de Dam werden opnieuw rookbommen tot ontploffing gebracht. Hiervan was niets te zien of te horen in het verslag van het Polygoon-journaal: "In de snel donker wordende middag wordt het prinselijk paar bij zijn terugkeer bij het Paleis begroet door hartelijk gejuich," vertelde Philip Bloemendaal. De bioscoopbezoeker zag een stralend echtpaar. "Toen de jonggehuwden het Paleis waren binnengegaan," vervolgde Bloemendaal, "was het wachten op het ogenblik waarop ze van het balkon af de mensen op de Dam hun geluk zouden tonen." Aan dat geluk viel niet te twifelen. "En beiden spraken aan het einde van de bewogen dag hun verlangen uit, dat het vertrouwen van het volk het mogelijk zal maken, dat ze samen kunnen werken aan de toekomst van het land, waarvan de Amsterdamse Dam op dit moment het middelpunt was."

Enige jaren later was prins Claus algemeen geaccepteerd in Nederland. In haar column schreef Renate Rubinstein: "Tegen Claus protesteren was een vergissing. Hij blijkt een hele goede keus te zijn en ik zie niet meer waarmee we ons eigenlijk bemoeiden."●

Prins Laurent en het koningshuis

www.AbsoluteFacts.nl – mei 2011

De verhouding tussen prins Laurent, zijn vader en het Belgische volk staat op gespannen voet. Zijn vader, koning Albert II, zou hem begin mei 2011 naar aanleiding van de Congo-reis de toegang tot het Koninklijke Paleis in Laken hebben ontzegd. Prins Laurent reisde in maart tegen het uitdrukkelijke advies van de regering naar de vroegere Belgische kolonie.

Het Laatste Nieuws baseerde deze berichtgeving op een anonieme bron. Volgens deze Belgische krant wordt de naam van prins Laurent ook niet meer genoemd op de website van het koningshuis. Zijn vrouw, prinses Claire, en zijn drie kinderen zouden nog wel welkom zijn in het paleis.

België heeft een ernstige regeringscrisis. Door tegenstellingen tussen Vlamingen en Walen is de vorming van een nieuwe federale regering onmogelijk gebleken. De duur van de Belgische regeringsformatie werd door Guinness World Records in maart 2011 officieel als wereldrecord erkend.

Tegen deze achtergrond speelt het Belgische koningshuis als samenbindende factor een belangrijke rol en is het enigszins begrijpelijk dat Albert II zich zo opwindt over de handel en wandel van zijn zoon. Naar aanleiding van het tumult over de reis naar Congo, maakte premier Letermé afspraken met prins Laurent over zijn gedrag. Als hij zich daar niet aan houdt, raakt hij zijn riante staatstoelage kwijt. Heeft koning Albert zo weinig vertrouwen in de toezeggingen van zijn zoon, dat hij hem nu uit het paleis heeft verbannen?

In 2007 ontzegde koning Albert zijn zoon Laurent ook al de toegang tot het koninklijke paleis. Dit gebeurde naar aanleiding van de marine-affaire. Laurent gebruikte geld van de marine om zijn Villa Clémentine in Tervuren bij Brussel te verbouwen. Er volgde een rechtszaak waarbij personeel van de marine werd veroordeeld. Elke gewone Belg zou zijn veroordeeld, maar prins Laurent ontsprong de dans. Hij genoot als lid van het koningshuis immuniteit. Zijn va-

der reageerde met een verbanning van zes maanden.

U denkt misschien dat het Belgische volk zich massaal achter de koning schaart. Er wordt door het Belgische publiek echter iets genuanceerder gedacht over prins Laurent. Sommige Belgen, waaronder de redacteur van NRC Handelsblad, de Vlaming Peter Vandermeersch, schilderen de prins af als clown; een nar, die het koningshuis drage-lijk maakt. Daarnaast zijn er Belgen, die veel begrip voor prins Laurent koesteren. Dit bleek onder meer uit de radio-uitzending het populaire ochtendprogramma 'Peters & Pic-hal' van de VRT, waarin werd gewezen op het feit dat de rebellie van prins Laurent historisch is te verklaren.

Prins Laurent werd door Albert II als tiener naar een kost-school gestuurd in West-Vlaanderen, waar hij zijn mede-leerlingen nauwelijks kon verstaan. Terwijl zijn klasgenoten elk weekend naar huis gingen, moest prins Laurent in het internaat blijven. Hij was thuis niet welkom, omdat zijn ouders, Albert en Paola, een huwelijks crisis doormaakten. Het contact met zijn vader liep toen al langs formele lijnen. De kamerheer die als tussenstation fungeerde was geen vriend van Laurent en vaak kreeg hij zijn vader niet te spreken als hij hem nodig had. Laurent klaagde daar regelmatig over, maar Albert nam geen actie.

In sommige opzichten lijkt prins Laurent ook op zijn vader. Ook Albert had een voorkeur voor snelle auto's en moto-ren. Regelmatig zette de koning de rijkswachters, die over zijn veiligheid waakten, op grote achterstand. Ook de lief-de voor vrouwelijk schoon heeft Laurent niet van een vreemde. Albert ging buitenechtelijke relaties aan. Uit één van deze bevestigingen kwam een buitenechtelijke dochter voort. Deze dochter, de kunstenaar Delphine, was onlangs nog te zien op de Nederlandse televisie in een programma van Ivo Niehe.

Koning Albert II is in veel opzichten heel anders dan zijn inmiddels overleden broer Boudewijn. Net als kroonprins Filip was Boudewijn het brave broertje dat netjes aan het lijntje liep. Koning Boudewijn (1930-1993) was een zeer vrome en principiële man. Volgens de meeste Belgen voerde hij zijn taak plichtbewust en op voortreffelijke wijze uit, maar ook op deze vorst was kritiek. De ernstigste kritiek

kwam na de dood van Patrice Lumumba (1925-1961), de eerste premier van het onafhankelijke Congo. Lumumba zou zijn vermoord in opdracht van of met medeweten van koning Boudewijn.

Geloof en principes werden aan het begin van de jaren negentig getest, toen de 'Wet betreffende de zwangerschapsafbreking' door het parlement werd aangenomen. Boudewijn had gewetensbezwaren en kon de abortuswet niet tekenen. De koning trad daarom korte tijd af, zodat de ministerraad de wet zelf 'in naam van het Belgische volk' kon bekrachtigen.

Na de dood van zijn kinderloze broer, volgde Albert hem in 1993 op als koning van België. Plotseling kreeg de bon vivant verantwoordelijkheden, waar hij geen rekening mee had gehouden. Albert paste zich snel aan. De plooiën in het huwelijk werden voor de buitenwereld glad gestreken en met enkele goed geregisseerde publieke optredens werd het Belgische volk op de hoogte gebracht van de goede intenties van koning Albert. Zeker, hij had fouten gemaakt, maar nu was alles anders, zei de koning tijdens een lang betoog in een kersttoespraak.

De heisa over het bezoek van prins Laurent aan Congo is wel begrijpelijk. De prins, het koninklijk huis en de Belgische regering zijn verbonden. Als het bezoek van Laurent aan Congo een schandaal zou hebben veroorzaakt, zou dit het koningshuis en de Belgische staat in diskrediet hebben gebracht. Staatsbezoeken worden niet voor niets uiterst zorgvuldig, en meestal tot in detail, voorbereid. Koning Albert weet dat inmiddels. Nu wil hij zijn zoon overtuigen van de noodzakelijke toewijding; de zorgvuldigheid die verbonden is aan het leven binnen het koningshuis. Verbanning is misschien niet de juiste methode om deze doelstelling te halen. Dit kan vervelende jeugdherinneringen bij prins Laurent oproepen en de rebelse krachten juist aanwakkeren.●

Koninklijke Geschiedenis

In deze bundel is een selectie opgenomen van de artikelen die Ruud van Capelleveen over het Koninklijk Huis schreef voor de nieuwsbrieven en de website AbsoluteFacts.nl. Voor deze uitgave werden de meeste columns herschreven, geactualiseerd en aangevuld. Door deze wijzigingen blijven de artikelen interessant; nu en later.

Ruud van Capelleveen concentreert zich vooral op de koningshuizen in Nederland, België, Groot-Brittannië en Spanje en is vooral geïnteresseerd in de historische achtergronden. Wat was de betekenis van een koning of koningin?

U hoeft geen Oranjefan te zijn om te genieten van deze uitgave, want de auteur is nauwelijks geïnteresseerd in persoonlijke beslommeringen. Het overspelige gedrag van, bijvoorbeeld, prins Bernhard werd pas interessant toen hij het koningshuis, de politiek en het Nederlandse volk in verlegenheid bracht door steekpenningen aan te nemen.

De titel 'Koninklijke Geschiedenis' is niet toevallig gekozen. De geschiedenis van het Nederlandse

Koninklijke Geschiedenis

Geschiedeniscolumnns over royalty

Ruud van Capelleveen

AbsoluteFigures.nl

koningshuis gaat terug tot de Tachtigjarige Oorlog.

'Koninklijke Geschiedenis' is een gevarieerde bundel geworden, die niet alleen bij Oranjefans in de smaak zal vallen. ●

bekijk dit digitale boek op
<https://www.AbsoluteFigures.nl>

Bernhard: een verborgen geschiedenis

www.HierBestellen.nl – juni 2011

Het beeld dat Annejet van der Zijl in de biografie 'Bernhard: een verborgen geschiedenis' oproept van de Prins der Nederlanden is niet positief. Dit ligt echter niet aan de schrijfster. Het was het gedrag van de prins dat leidde tot schandalen en het was de prins die zijn leven en zijn daden opklopte tot mythische proporties.

Bernhard van Lippe-Biesterfeld (1911-2004) kwam uit een verarmde Duitse adellijke familie. Zijn studie wilde niet erg vlotten en de vrouwen die hij benaderde wezen hem af. Niet voor niets gaf Annejet van der Zijl aan het hoofdstuk waarin zij de ontmoeting met Juliana beschreef de titel 'Het Godsgeschenk' mee.

Net als prins Hendrik, de echtgenoot van koningin Wilhelmina, had Bernhard weinig te doen. Uiteraard vergezelde hij Juliana van tijd tot tijd en bezocht hij ook zelf bedrijven en manifestaties in het land. Ook hij hielp mee om de band tussen volk en koningshuis in stand te houden. Er bleef echter oneindig veel vrije tijd.

Prins Bernhard vulde zijn tijd met het organiseren van jachtpartijen, golven, het ontwerp van een zwembad voor paleis Soestdijk en autorijden. In de eerste jaren van zijn huwelijk vulde hij de garages van Soestdijk met een aantal fraaie auto's. Van Wilhelmina kreeg Bernhard een twaalfcilinder Maybach. Deze auto kreeg al snel "gezelschap van onder andere twee Packard-automobielen, een roodbruine Ford v8 stationwagon, een hypermoderne Amerikaanse Cord 812 sportauto en twee Ford v8 cabriolets. Een daarvan werd al snel opgehaald door zijn broer; de andere, een donkergroene waarvan hij de motor van 85 naar 124 pk had laten opvoeren, was zijn favoriet bij zijn grootste hobby – autorijden, liefst zo hard mogelijk."

Op 29 november 1937 reed prins Bernhard met een snelheid van 160 kilometer per uur tegen een vrachtwagen. De chauffeur van de vrachtwagen werd verdacht gemaakt. In 1962 verschoof zijn biograaf Alden Hatch de schuldvraag naar de vrachtwagenchauffeur. Hij zou de avond tevoren

gedronken hebben. Toen de chauffeur protesteerde was Bernhard alsnog bereid om excuses aan te bieden. Volgens Annejet van der Zijl is naast de schuldvraag vooral interessant dat "dit ongeluk het fundament ging vormen van de Bernhard-mythologie die hem een aan doodsverachting grenzende moed en een soort goddelijke onkwetsbaarheid toedichtte. Alhoewel hij er in werkelijkheid slechts met een hersenschudding en een snee op zijn voorhoofd van afgekomen was, zou de lijst van vermeende verwondingen later almaar indrukwekkender worden."

Al snel bleek dat prins Bernhard niet genoeg had aan de wettelijke toelage die hij van de Nederlandse regering kreeg. Hij verkocht de foto's van zijn pasgeboren dochter Beatrix via zijn vriend Sefton Delmer (1904-1979) voor vijftigduizend gulden – een enorm bedrag in de jaren dertig – aan de Daily Express. De Engelse krant had een primeur. De prins passeerde hiermee de hoffotograaf en de Nederlandse kranten.

Prins Bernhard zocht ook al snel vertier buitenhuis. In februari 1938 werd bekendgemaakt dat prins Bernhard voor volledig herstel van zijn gezondheid naar het buitenland zou gaan. De bestemming werd verzwegen. Prins Bernhard ging niet naar een heilzaam kuuroord, maar naar Groot-Brittannië, Italië en Frankrijk. "Enkele weken later meldde de New York Times dat Bernhard de paasdagen met zijn broer en twee vrienden in Italië had doorgebracht. The Washington Post publiceerde een foto van Bernhard met een fraaie blondine in Cannes, onder de kop 'Dutch Prince Steps Out With Another Woman' en de Italiaanse kranten deden er nog een schepje bovenop," schreef Annejet van der Zijl, "door openlijk te speculeren over diepgaande meningsverschillen binnen het Nederlandse koningshuis." Annejet van der Zijl beschreef in 'Bernhard: een verborgen geschiedenis' het eerste deel van het leven van prins Bernhard tot de capitulatie van Duitsland in 1945. In de epiloog stelde de schrijfster vast dat zij mogelijk het inzicht in de Prins der Nederlanden heeft veranderd: "Ik besef dat ik veel mensen met dit verhaal hun held ontnem, en anderen hun schurk. Ik hoop er een mens voor te hebben teruggegeven." Prins Bernhard was een man met goede eigenschappen, maar hij had ook heel veel slechte hebberlijkheden. ●

Koninklijk Huis op internet

www.JeeWeeWeb.com – juni 2011

Het Koninklijk Huis van Engeland maakt al jaren handig gebruik van de mogelijkheden van het internet. Uiteraard heeft de Britse vorstin een eigen website (www.royal.gov.uk). Dat is niet zo verwonderlijk. De populariteit van het Britse koningshuis daalde dramatisch na de dood van prinses Diana.

Er moest hard gewerkt worden om de populariteit van koningin Elizabeth en prins Charles weer op te krikken. De BBC kwam met een aantal series over het leven in het paleis en het werk van het Britse koningshuis. Bovendien kwam de Britse vorstin met een koninklijke website. Vooral bij het recente koninklijke huwelijk pakte het Engelse koningshuis goed uit. Er kwam een speciaal blog met betrekking van het huwelijk van William en Catherine (Kate) Middleton (www.officialroyalwedding2011.org), waarmee vragen worden beantwoord als 'Wie betaalt het huwelijk?' en 'Kan ik prins William en Catherine Middleton een cadeautje geven?'

Ook koningin Beatrix maakt nu volop gebruik van de mogelijkheden van het internet. Er kwam een website (www.koninklijkhuis.nl) en in recente jaren werd het scala van mogelijkheden verder benut. In mei 2009 lanceerde het Nederlandse koningshuis een You Tube-kanaal. "Behalve reportages over het werk van de koningin, de prins van Oranje en prinses Máxima in en voor Nederland vindt u hier ook beeldmateriaal van troonredes, huwelijken en kersttoespraken," schreef het Koninklijk Huis. "Ook is er beeldmateriaal van bijvoorbeeld koningin Wilhelmina in ballingschap in Londen, prinses Juliana met haar dochters in Canada tijdens de Tweede Wereldoorlog en een interview met de drie prinsen Willem-Alexander, Friso en Constantijn vlak voordat hun moeder koningin wordt."

In de kersttoespraak van 2009 bracht koningin Beatrix enige jaren geleden haar zorgen over het toenemende gebruik van het internet ter sprake. In feite zei Beatrix dat er niets boven persoonlijk contact gaat en dat we het contact met de medemens door het vele internet gebruik niet

moeten laten versloffen. Het toenemende gebruik van internet voor sociale contacten zou de Nederlandse burger afstandelijker maken: "Tegenwoordig zijn zelfs burens soms vreemden. Je spreekt elkaar zonder gesprek, je kijkt naar elkaar zonder de ander te zien. Mensen communiceren via snelle korte boodschapjes."

Er ontstond een storm van kritiek naar aanleiding van de kersttoespraak van onze koningin in 2009. In de kranten en op het internet werden de uitspraken van de vorstin de grond in geboord. Kennelijk ging de koningin ervan uit dat contacten via het internet een vermindering van de overige sociale contacten tot gevolg hebben. Maar waar blijkt dat uit? Is dit wel goed onderzocht?

Zelfs de voormalige premier Jan Peter Balkenende distantiëerde zich van de ongelukkige stelling van koningin Beatrix. Balkenende weersprak de kritiek van koningin over het sociale karakter van online communicatie. Volgens Balkenende biedt het internet juist eindeloos veel mogelijkheden.

Uiteraard is het berichtenverkeer van een koningshuis eenrichtingsverkeer. Er kan niet gereageerd worden door bezoekers. De koninklijke familie zoekt geen contact met de bevolking. Zij gebruiken het internet, inclusief YouTube, Facebook, Flickr en Twitter om het publiek op de hoogte te houden van hun activiteiten en meningen.

"De leugen regeert," zei koningin Beatrix tijdens de viering van het veertigjarig jubileum van het Nederlands Genootschap van Hoofdredacteuren in november 1999. Volgens koningin Beatrix werd de Nederlandse journalistiek ontzierd door "slordigheden", "spelfouten", "onzorgvuldigheden" en "eenzijdigheid". Uiteraard reageerde de pers destijds als een gebeten hond.

De inzet van het Koninklijk Huis op het internet is vooral gelegen in het ophouden van de schone schijn. Woorden als koningin, prins en prinses worden steevast met een hoofdletter geschreven. Net als in de Britse komedie 'Keeping up appearances' wordt door het Koninklijk Huis alles uit de kast getrokken om de waardigheid van het koninklijke ambt te benadrukken. Een emmer is niet zo

bloemrijk als een boeket, wist Hyacinth Bucket. En net als onze koningin heeft Hyacinth oog voor detail. "Let op de voetganger, Richard." "Maar hij loopt op de stoep!" "Niettemin, ik wil dat jij voorzichtig rijdt." "Maar ik rijd voorzichtig, Hyacinth!"

In toenemende mate gebruikt het Nederlandse Koninklijk Huis haar website om te reageren op actuele gebeurtenissen. Dit doet zij niet zelf. De koningin reageert via de Rijksvoorlichtingsdienst (RVD). Zo vond ik op de website van het Nederlandse Koninklijk Huis een reactie van de RVD op het artikel in de Volkskrant van 8 juni 2011 over Mozambique. "De Prins en Prinses hebben gewoon alle rekeningen die zij hebben gekregen voldaan. Zij hebben hiermee geen enkel fiscaal voordeel behaald en zich aan alle nationale en internationale regelgeving gehouden," schrijft de voorlichter. In een toelichting staat dat het kabinet het betreurt dat, zoals de Volkskrant beweert, "informatie uit het overleg met de Commissie Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten naar buiten is gekomen. Ter voorkoming van onjuiste beeldvorming is het kabinet daardoor genoodzaakt een deel van de informatie zoals die door de prins van Oranje uit eigen beweging destijds is verstrekt te openbaren. De prins heeft toen meegedeeld dat er in 2007 een transactie op één van de Kanaaleilanden is geweest."

Dat is de kracht van het internet. Ook het Koninklijk Huis is mondiger geworden. Het gaat niet alleen om het geven van voorlichting en het ophouden van de schone schijn, maar ook om het reageren. ●

Philippa Charlotte 'Pippa' Middleton

www.JeeWeeWeb.com – juni 2011

Op de trouwdag van prins William en Kate Middleton op 29 april 2011 maakte 'Pippa' zoveel indruk bij haar optreden in de Westminster Abbey, dat aan het einde van de dag al een aantal fansites op het internet verschenen, waar het bevallige figuur 'Pippa' in geuren en kleuren werd beschreven. Een nieuwe societyster was geboren: Philippa Charlotte 'Pippa' Middleton was haar naam.

Philippa Charlotte 'Pippa' Middleton (1983) trok alle ogen naar zich toe met een creatie van Sarah Burton uit het modehuis Alexander McQueen (1969-2010), de flamboyante modeontwerper die zich in februari 2010, negen dagen na het overlijden van zijn moeder, op veertigjarige leeftijd in zijn appartement in Mayfair te Londen van het leven beroofde.

'Pippa' droeg een simpele maar nauwsluitende jurk, waarin haar figuur mooi uitkwam. Haar ronde achterwerk werd door de BBC een aantal keer prominent in beeld gebracht. In de sociale media kreeg ze al snel de titel 'Her Royal Hotness'. Andere schrijvers in de sociale media waren duidelijker in hun fascinatie. De 'Pippa Middleton Ass Appreciation Society' op Facebook had in weinig tijd honderdduizenden fans. Er werden T-shirts verkocht met teksten als "Queen of the Ass-tocracy" en "I wish Pippa was a stripper".

De Britse pers raakte niet uitgesproken over de billen van het modefiguur 'Pippa' Middleton. De jurk van het bruidsmisje bleek een gouden carrièrestap. Alle mogelijkheden lagen voor haar open na het huwelijk van haar zuster. De vreemdste aanbiedingen werden gedaan: zij zou zelfs vijf miljoen dollar kunnen verdienen voor een scène in een pornofilm. Ze zal dit niet ambiëren en het pornobedrijf die dit genereuze aanbod deed, zal dit ook ingecalculiseerd hebben.

'Pippa' Middleton studeerde Engelse literatuur aan de universiteit van Edinburgh. Zij is de enige zus van Kate Middleton. Pippa is actief als feestorganisator in het familiebedrijf Party Pieces van haar ouders. Haar moeder richtte deze onderneming in de jaren tachtig op. Door al vroeg en

handig in te spelen op de verkoop via het internet groeide de omzet van Party Pieces snel tot grote hoogte. In 1995 verhuisde het gezin Middleton naar een landhuis in Bucklebury in het graafschap Berkshire.

De kinderen Middleton kregen een goede opvoeding. Net als Kate ging 'Pippa' naar de St. Andrews School in Pangbourne. Daarna bezocht ze Downe House in de plaats Cold Ash, de meisjeskostschool met een sterke educatieve traditie en een uitstekende reputatie. Na de Marlborough College ging zij studeren aan de universiteit in Edinburgh.

Ook op Twitter was 'Pippa' Middleton op de trouwdag van haar zuster het gesprek van de dag. Mederedacteur Derek Blasberg schreef bijvoorbeeld: "Onverwacht #RoyalWedding feit: Pippa's achterwerk was blijkbaar de kern van het huwelijk."

Terwijl ik dit artikel op 4 juni 2011 schreef, keek ik of zij nog genoemd werd op Twitter. "Ik wil eruit zien als Pippa Middleton," schreef Gina Cavallo die dag. In het laatste uur op deze zaterdagmiddag werd zij wereldwijd nog twaalf keer genoemd. Dat was op 29 april anders, toen verschenen er duizenden berichten per uur op Twitter. In de sociale media heeft roem geen lange adem; het gaat om de waan van de dag. Alles is vergankelijk; ook schoonheid. De Amerikaanse kunstenaar Andy Warhol (1928-1987) had dit in de jaren zestig reeds voorzien toen hij opmerkte dat – ik zeg het hier in mijn eigen woorden – in de toekomst iedereen een kwartier wereldberoemd zou zijn.●

Prins Bernhard spreekt

www.HierBestellen.nl – augustus 2011

Tussen januari 2001 en april 2004 voerden de journalisten Pieter Broertjes en Jan Tromp, beiden werkzaam bij de Volkskrant, negen lange gesprekken met prins Bernhard. De prins-gemaal zou openheid betrachten, zo verzekerde hij Pieter Broertjes en Jan Tromp. "De prins heeft de teksten nauwgezet gelezen, hij heeft hier en daar wijzigingen aangebracht, maar in grote lijnen heeft hij onze weergave van de ontmoetingen gevolgd en akkoord bevonden," schreven Pieter Broertjes en Jan Tromp in het voorwoord van het verslag van de gesprekken, dat na de dood van prins Bernhard in 2004 verscheen.

"De afspraak was dat wij pas zouden publiceren na het overlijden van de prins," schreven de journalisten van "De prins spreekt". De uitgave verscheen enkele maanden na het overlijden van prins Bernhard bij de Amsterdamse uitgeverij Balans.

De prins cultiveerde zijn doodsverachting. De dood zou al vele keren bij hem zijn langs geweest voordat hij hieraan niet meer kon ontkomen. Naast een eerder vastgestelde tumor in de luchtwegen werd eind november 2004 ook een kwaadaardige tumor in de darmen vastgesteld. Op 1 december kreeg hij op paleis Soestdijk veel last van zijn aandoeningen. Hij werd overgebracht naar het Universitair Medisch Centrum Utrecht. De behandeling werd op zijn verzoek gestaakt. Prins Bernhard overleed nog dezelfde avond. "Ik zou niet graag levend verbranden, maar voor de rest kan het mij geen bal schelen," had hij aan Broertjes en Tromp verteld. "Ik geloof dat ik het volledig aan onze lieve heer kan overlaten. Ik merk het wel."

Juliana en Bernhard hadden een merkwaardig huwelijk. Voor Juliana was Bernhard de prins op het witte paard. Bernhard was minder eenkennig. Hij hield van veel vrouwen en had vanaf de jaren dertig veel vrouwenaffaires. Bernhard was niet aanwezig toen Juliana stierf. Wel had hij haar kort voor haar dood gezien, zei hij tegen de journalisten van de Volkskrant. De laatste jaren van Juliana waren

ontluisterend. "Ik heb haar in de laatste vijf jaar niet zo vaak gezien. De doktoren wilden niet dat ze mij nog zou treffen. Ze was zo op mij gesteld, ze zou zich alleen maar buitengewoon opwinden. Het zou niet goed voor haar zijn. Ze moest rust hebben. Ik bracht alleen maar onrust. Omdat ze echt, je zou bijna kunnen zeggen te veel, op mij was gesteld."

Prins Bernhard had een wonderlijk geheugen. Hij wist nog precies welke dranken en spijzen opgediend werden tijdens een diner met vertegenwoordigers van de vliegtuigfabriek Lockheed. Hij was alleen vergeten dat men hem een half miljoen dollar had aangeboden. De prins vertelde aan Broertjes en Tromp dat hij uitgebreid werd onderzocht in Londen: "Psycho-dit en psycho-dat. [...] Na vijf dagen kwamen ze me vertellen wat ik mankeerde. Ze zeiden: u hebt niks. Het enige dat u hebt is een beroepsgeheugen. Mensen die vanwege hun beroep veel gegevens moeten verwerken, laten als vanzelf de dingen los die hen niet interesseren. Die vergeten ze."

"Als het beeld is dat ik zo nu en dan een deugniet was," zei prins Bernhard, "dan gun ik dat de mensen. Maar ik zou het erg vinden als ze denken: hij deugde niet." Zowel voor - als tegenstanders van prins Bernhard kunnen veel plezier beleven aan de interviewbundel 'De prins spreekt' van Pieter Broertjes en Jan Tromp.●

Blauw Bloed: Jeroen Snel belicht Máxima

www.HierBestellen.nl – september 2011

Bijna wekelijks besteedt Jeroen Snel in zijn televisieprogramma 'Blauw Bloed' aandacht aan prinses Máxima. De EO-reporter reisde met een cameraman naar menige bijeenkomst waar Máxima werd verwacht. Ook in het buitenland wachtte Jeroen Snel de prinses menigmaal op, want prinses Máxima is de grote ster van zijn royalty-programma 'Blauw Bloed'.

In 2009 verscheen zijn boek over de prinses: 'Koningin Máxima'. Deze uitgave verscheen bij Uitgeverij Boekencentrum in Zoetermeer en is een coproductie met 'Blauw Bloed'. Met de titel 'Koningin Máxima' loopt Jeroen Snel vooruit op de ontwikkeling. In het jaar van verschijning werd door velen gedacht dat de abdicatie van koningin Beatrix aanstaande was.

Het aardigste deel van 'Koningin Máxima' gaat over het gezinsleven op De Eikenhorst. "Ze is net in de dertig als haar oudste wordt geboren: Amalia. Alexia en Ariane volgen. Drie dochters, die drietalig worden opgevoed – Nederlands, Spaans en Engels. Moeder Máxima heeft het liefst ook nog Frans en Italiaans erbij. Thuis op De Eikenhorst omringt de prinses haar kinderen met zorg en aandacht: zelf koken als het personeel tijdens de weekenden vrij is." Máxima is een heel gewone moeder. "Op school is ze luizen - en oppasmoeder en helpt ze mee met Sinterklaas."

Uiteraard staat haar gezin centraal in haar leven. "Dat prinses Máxima een familiemens is, heeft te maken met haar land van herkomst. In Argentinië is de familie geweldig belangrijk. [...] In het Argentijnse gezin komen kinderen op de eerste plaats. Ze worden als poppen aangekleed en zijn overal welkom. Ze horen erbij. Ouders doen er alles aan om hun kroost te verzorgen, op te voeden en ze goed onderwijs te laten geven. Kinderen zorgen voor het succes in je familie."

"Met de pers spreken de prins en prinses af dat er af en toe een persmoment komt. Dan reis ik naar Wassenaar,

Italië of naar Lech om het gezin te ontmoeten en, als zij het willen, een praatje te maken." Jeroen Snel vertelt in 'Koningin Máxima' dat de koninklijke familie in Lech vrij kan rondlopen. "De beveiligers zijn er natuurlijk wel, maar die vallen niet echt op met hun skijacks." Prins Willem-Alexander houdt van offpisteskiën. "Hij skiet weg van de bewoonde wereld met de regels, de stress, de verplichtingen en het immer geldende protocol. Dit is voor hem het ultieme gevoel van vrijheid [...]. Hij gaat altijd op stap met een beveiligger en een vaste skileraar plus een apparaatje dat continu radiosignalen uitzendt, waardoor de toekomstige koning Willem IV in geval van nood terug te vinden is onder een dik pak sneeuw."

Après-ski wordt doorgebracht met puzzelen, een sneeuwpop maken, doen van boodschappen in de plaatselijke supermarkt en zelf eten koken.

Jeroen Snel omschrijft de kinderen van prins Willem-Alexander en prinses Máxima als gezonde en vrolijke kinderen die graag de grenzen opzoeken. Hoewel Amalia nog geen vijf jaar is, weet ze dat ze een echte prinses is, schrijft de kenner van 'Blauw Bloed'. "Dat heeft ze van haar vader en moeder. Het kan ook niet anders dan dat ze door moet hebben dat ze anders is dan andere kinderen." Amalia wordt altijd door twee beveiligers naar de Bloemcampschool in Wassenaar gebracht. "De mannen zitten de hele tijd in een kamertje naast haar klaslokaal en gaan ook altijd weer met haar mee als ze naar huis gaat. Bij andere kinderen ziet ze dat niet." Máxima vertelde Jeroen Snel dat haar oudste dochter langzamerhand wel doorhad dat ze een echte prinses was. Willem-Alexander legt vervolgens uit dat ze ook het verschil met de Disney-prinsesjes goed kent. Amalia weet dat ze anders is. "Prinses Máxima vult haar man aan en zegt dat haar dochter uiteindelijk gewoon wil spelen met haar vriendinnen. 'Af en toe komt ze erachter dat zij anders is, maar ze gaat daar heel normaal mee om.'"

Het zal u niet verbazen dat Jeroen Snel in 'Koningin Máxima' dezelfde jubeltoon aanslaat, die u gewend bent van zijn programmaserie. Het Koninklijk Huis hoeft niet bevreesd te zijn voor deze journalist. Alles is even geweldig. In 'Koningin Máxima' worden alleen kritische royaltyvolgers op de korrel genomen. Het is wel jammer dat Je-

roen Snel hierbij vergeet bewijzen voor zijn beweringen aan te dragen.

In zijn enthousiasme komt Jeroen Snel soms tot opmerkelijke taalvondsten: "Het is mij wel duidelijk dat het merk Oranje uitstekend verkoopt en als een warm broodje over de toonbank gaat." Dit taalgebruik valt in een televisie-uitzending niet altijd op, maar springt bij lezing direct in het oog. Het titelblad vermeldt Marie Verheij-van Beijnum als samensteller van 'Koningin Máxima'. Zij heeft blijkbaar – informatie hierover ontbreekt – van bestaande stukken van Jeroen Snel een boekje in elkaar geplakt. 'Koningin Máxima' bevat hierdoor de nodige herhalingen, zo wordt de ANWB-paddenstoel in de tuin van De Eikenhorst verschillende keren genoemd en heeft het boek geen echte vertellijn. Jammer, want uit het beschikbare materiaal had een veel betere uitgave samengesteld kunnen worden. 'Koningin Máxima' bevat veel afbeeldingen. Deze zijn grotendeels afkomstig uit het beeldmateriaal dat gebruikt werd voor de uitzendingen van 'Blauw Bloed'.●

Er is een kroonprinses geboren

www.HierBestellen.nl – september 2011

Prinses Amalia werd op 7 december 2003 in het Haagse Bronovo Ziekenhuis geboren. Ter gelegenheid van dit heuglijke feit verscheen bij uitgeverij Strengtholt uit Naarden de uitgave ' Er is een kroonprinses geboren' van de royaltyverslaggever Fred J. Lammers. In deze uitgave schonk hij aandacht aan de geboortes van de erfopvolgers van Oranje vanaf koningin Wilhelmina.

"De omstandigheden waren steeds anders maar de komst van een vermoedelijke troonopvolger was altijd aanleiding tot een nationaal feest," schreef hij in het voorwoord van deze uitgave. "Saluutschoten werden afgevuurd, een traditie die na de geboorte van Willem-Alexander werd afgeschaft maar voor de nu geboren Oranjetelg weer in ere is hersteld. Onder invloed van de media werden de Oranjegeboorten steeds meer een hype."

Wilhelmina werd op 31 augustus 1880 geboren op paleis Noordeinde in Den Haag. "Na een regelmatig verloop van zwangerschap vertoonden zich gisteravond tekenen der naderende bevalling van Hare Majesteit de Koningin," schreef de Nederlandse Staatscourant. Zij haalden de woorden aan van hofarts dr. Vinkhuizen en gynaecoloog dr. Hoek, de artsen die koningin Emma ter zijde stonden tijdens haar bevalling van Wilhelmina. "Heden middag ten zes ure verlost Hare Majesteit natuurlijk van eene welgeschapen dochter. Ten zeven ure bevonden zich Hare Majesteit en de jonggeboren prinses naar omstandigheden redelijk wel." Koning Willem III was dolblij met de geboorte van zijn dochter. Hij bracht de hele dag door in de kraamkamer en sprak Emma de hele dag moed in. Een paar uur na de geboorte van zijn dochter schreef koning Willem III een mededeling aan de Staten-Generaal: "Het is voor mij een grote vreugde u de blijde tijding te kunnen mededelen, dat H.M. De Koningin, onze beminde gemalin, hedenmiddag bevallen is van een prinses. Wij zijn overtuigd, dat de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal van harte deelt in de gevoelens, die deze heuglijke gebeurtenis bij ons opwekt en met ons dankbaar de zegen zal erkennen,

die door de Allerhoogste aan ons Huis en aan het Vaderland is geschonken. En hiermee, mijne heren, bevelen wij u in Gods heilige bescherming.”

Prins Hendrik was in alle staten toen Juliana werd geboren. Hij stormde de kraamkamer uit en riep tegen het personeel van paleis Noordeinde: “Een prinses, het is een prinses!” Er zal een last van zijn schouders zijn afgevallen op 30 april 1909, toen Juliana werd geboren. Het zag er lang naar uit dat Wilhelmina en Hendrik kinderloos zouden blijven. Wilhelmina was verschillende keren in verwachting geraakt, maar telkens was het op een teleurstelling uitgelopen. Miskraam volgde op miskraam. De vreugde was daarom groot toen een gezond kind ter wereld kwam.

“Moge de jonggeboren prinses voorspoedig opwassen, zich ontwikkelen en worden voorbereid tot de hoge roeping die haar wellicht in de loop der tijden wacht,” zei Joan Röell, de voorzitter van de Tweede Kamer in een toespraak tot de volksvertegenwoordigers. Ook in het buitenland had men opgemerkt dat de dynastie van de Oranjes in gevaar had verkeerd. De Berliner Mittagszeitung schreef: “Met deze blijde tijding uit Nederland zijn alle moeilijkheden die de troonsopvolging bij de naburen opleverden ten einde. Met een slag zullen nu alle geruchten van politieke aard verstommen. Zich zonder afgunst verheugen over de vreugde van anderen is de hoogste vreugde!”

“Vanaf oktober 1937 verschijnt prinses Juliana niet meer in het openbaar,” schreef Fred J. Lammers. “Zij is druk in de weer voor de naderende geboorte. Op Soestdijk wordt een kinderkamer ingericht. De prinses is nogal bijgelovig en dat komt ook bij de voorbereidingen voor de geboorte naar voren. Zij gelooft heilig in aardstralen en wil voorkomen dat de wieg van haar baby wat dat betreft op de verkeerde plek wordt gezet. Daartoe nodigt zij een wichelroedelooperster uit naar Soestdijk te komen om de kinderkamer te onderzoeken op kwalijke stralingen. De prinses heeft er het in die jaren fikse bedrag van 155 gulden voor over.”

De baby werd omstreeks 16 januari 1938 verwacht. De spanning in het land liep op naarmate deze datum naderde. De kranten in binnen- en buitenland berichtten uitvoerig over allerlei gebeurtenissen die met de geboorte te maken hadden. In het Badhotel in Baarn werd een perscentrum ingericht. Journalisten uit alle delen van Nederland

namen hun intrek in dit hotel. Uit berichten die doorsijpelden van paleis Soestdijk, werd in de namiddag van 30 januari duidelijk dat de geboorte nu toch echt heel dichtbij gekomen was. Journalisten betrokken de wacht voor het paleis. "Op maandagmorgen 31 januari 1938 komt tegen half tien in het Badhotel een telexbericht van het ANP binnen, dat meldt dat binnen korte tijd nieuws uit het paleis is te verwachten." Om vijf minuten voor tien kwam het verlossende nieuws. Prinses Juliana had om dertien minuten voor tien het leven geschonken aan Beatrix. Een saluutbatterij in het Oranjepark in Baarn begon met het afvuren van 51 schoten. Even later werd het nieuws via de radio aan heel Nederland bekend gemaakt.

De pers was in grote getale aanwezig in april 1967 toen de geboorte van een nieuwe Oranjetelg aanstaande was. De geboorte groeide uit tot een grote mediahype. Eerst bivakkeerde het persgezelschap in Lage Vuursche bij kasteel Drakensteyn. Met grote regelmaat stond professor dr. W.P. Plate de pers te woord. Alles verliep naar wens, maar de geboorte liet nog even op zich wachten. Op maandagochtend 24 april vertrok Beatrix naar het Academisch Ziekenhuis in Utrecht. Plate was tot het oordeel gekomen dat de bevalling toch beter in zijn kliniek kon plaatsvinden. Veel journalisten hadden hier niet op gerekend, konden geen accommodatie meer regelen en zouden de komende nachten in hun auto moeten doorbrengen.

Op 27 april 1967 was het eindelijk zover. Gijs van der Wiel, het latere hoofd van de Rijksvoorlichtingsdienst, nam de honneurs waar en las het verlossende bericht voor: "Heden op 27 april 1967 heeft H.K.H. Prinses Beatrix in het Academisch Ziekenhuis te Utrecht het leven geschonken aan een flinke welgeschapen zoon. De bevalling, die langs operatieve weg heeft plaatsgevonden, is geheel naar wens verlopen. De toestand van moeder en kind is bevredigend."

Een dag later hield prins Claus een televisietoespraak: "Op een dag als vandaag is de vader eigenlijk een heel onbelangrijke figuur en dat is precies zoals ik mij nu voel. Maar toch verheugt het mij bijzonder, dat ik langs deze weg u allen een communiqué over mijn vrouw en onze zoon kan geven. Beiden zijn voortreffelijk. Mijn vrouw heeft de bevalling uitstekend doorstaan en herstelt zich heel goed.

Hiervoor ben ik God diep dankbaar. Voor haar flinkheid, die zij deze dagen getoond heeft, heb ik de grootste bewondering. Professor Plate, die wij beiden zeer dankbaar zijn, heeft toegezegd dat zij zo spoedig als medisch verantwoord is naar Drakensteyn zal mogen terugkeren. Onze zoon, dit mag ik als trotse vader wel zeggen, is een prachtige baby. Hij werd geboren om drie minuten voor acht. Vanaf het eerste moment heeft hij zeer krachtig van zijn aanwezigheid blijk gegeven. Wij verheugen ons er op zo spoedig mogelijk met hem naar Drakensteyn te gaan."

Op 7 december 2003 diende de geboorte zich op de Eikenhorst aan. Die zondagmorgen reed Willem-Alexander zijn echtgenote naar het Bronovo Ziekenhuis in Den Haag, waar permanent een verpleegruimte voor de koninklijke familie gereed wordt gehouden. Prinses Máxima wilde langs natuurlijke weg bevallen. Deze wens kon ingewilligd worden. Om een minuut over vijf uur beviel ze van een dochter. Willem-Alexander was aanwezig in de kraamkamer en knipte de navelstreng door. "Het is een simpele handeling maar op dat moment besef je dat er geen weg terug meer is en dat ze nu op zichzelf is aangewezen," zou hij later zeggen.

Prins Willem-Alexander zorgde voor een grote verrassing door op de avond van de geboorte zijn vier uur jonge dochter aan de toegestroomde pers te tonen. "Er worden vaak kinderen geboren maar u zult begrijpen dat dit kind voor Máxima en mij de allermooiste baby op de wereld is. Hier ligt een wereldwonder!" De prins was zeer gelukkig. "Ik moet telkens naar haar kijken. Het is de mooiste dochter van de wereld. Ze heeft veel haar, ze lacht geregeld en ze heeft haar ogen vaak open. Ze ziet er heel tevreden uit."

Fred J. Lammers beschreef in 'Er is een kroonprinses geboren' de geboortes van Wilhelmina, Juliana, Beatrix, Willem-Alexander en Catharina-Amalia tot in detail. Onwillekeurig merkt de lezer dat de tijden zijn veranderd. Er kwam meer openheid en ook meer belangstelling van pers en publiek. "De grote aandacht die radio- en televisiezenders, kranten en familiebladen aan deze prinselijke geboorte schenken accentueert het historisch belang van dit gebeuren," schreef Lammers. Maar er is meer aan de hand: men wil steeds meer weten en zien. Prins Willem-Alexander speel-

de hierop in door zijn dochter direct te tonen aan de pers en door tijdens deze persconferentie details over de bevaling te vertrekken, die vroeger tot het geheim van het paleis zouden hebben behoord. "In goed samenspel tussen het Oranjehuis en de media moet de wens van het prinselijk ouderpaar prinses Amalia een onbezorgde kindertijd te bezorgen, te verwezenlijken zijn. Nederland wil het opgroeien van het prinsesje van nabij volgen, maar daarvoor hoeven fotografen niet dagelijks in de bosjes te liggen." 'Er is een kroonprinses geboren' van Fred J. Lammers is een aanrader voor elke Oranjevolger.●

De Oranjes in de Tweede Wereldoorlog

www.HierBestellen.nl – september 2011

In mei 1940 werd Nederland door Duitsland bezet. De koninklijke familie bracht zich in veiligheid. Koningin Wilhelmina wilde aanvankelijk niet vertrekken. Generaal Winkelman trok de conclusie "dat het wenselijk was dat Hare Majesteit wegging". De generaal kon niet meer voor de verdere ontwikkeling van de toestand instaan. Eerder waren prinses Juliana, prins Bernhard en de kinderen Beatrix en Irene al vertrokken. Het werd geen heroïsch vertrek.

"Inderhaast pakte ik een handkoffertje en verliet die ochtend Den Haag per auto om half tien, vooraf gegaan door een auto met politietroepen," schreef Wilhelmina later in haar autobiografie. Wilhelmina begreep heel goed dat de vlucht naar Engeland verkeerd begrepen zou kunnen worden. Dit gebeurde ook, maar in geringe mate en vooral door mensen waarvan je dit kon verwachten. In het strijdblad van de Nationaal-socialistische Nederlandse Arbeiderspartij Partij verscheen later een prent waarop Wilhelmina met een zak goud een in brand staande stad verliet.

Koningin Wilhelmina bleef geloven in de goede afloop. "De vastberadenheid van de vorstin werd niet gedeeld door alle leden van het kabinet-De-Geer die haar nog dezelfde dag waren gevolgd naar Engeland," schreef Carel Brendel in zijn boek 'De Oranjes in de Tweede Wereldoorlog'. Veel reden tot hoop was er niet in de eerste weken van de oorlog. Voor de geallieerde bondgenoten verliep de oorlog op alle fronten rampzalig. Nederland en België werden onder de voet gelopen en ook Frankrijk moest na enkele weken capituleren.

In Londen bemoeide de koningin zich op 'ongrondwettelijke wijze' met de Nederlandse regering in ballingschap. Premier Dirk Jan de Geer, werd al snel overvallen door heimwee en defaitisme, schreef Carel Brendel. "Via haar particulier secretaris François van 't Sant, weldra benoemd tot hoofd van de Nederlandse inlichtingendienst in Londen, was zij precies op de hoogte van de weifelachtige geestesgesteldheid van de premier en zijn ministers."

Al snel ontstonden er spanningen tussen koningin en kabinet. De regering vond haar eerste toespraak voor de zender Radio Oranje te onverzoenlijk en de ministers vreesden voor represailles in Nederland. Minister van Justitie, Pieter Sjoerds Gerbrandy trok partij voor de koningin. In augustus 1940 stuurde Wilhelmina De Geer de laan uit en vroeg zij aan Gerbrandy om een nieuw kabinet te formeren.

Zonder protesten van democratisch gekozen pottenkijkers kon Wilhelmina in Londen rustig haar gang gaan. Ook in latere jaren bleef koningin Wilhelmina haar stempel op de regering drukken. Zij ging dromen van een 'vernieuwd' Nederland. Haar vernieuwingsdrang leidde tot bittere ruzies en bizar gedrag in het laatste oorlogsjaar, schreef Brendel. "De 'vernieuwing', waar de vorstin zo naar hunkerde en die zij niet kon ontdekken bij haar ministers, meende ze wel te bespeuren bij de verzetsmensen. Dat de Engelandvaarders soms een onvolledig en/of gekleurd beeld van de situatie in bezet Nederland meebrachten, zag Wilhelmina daarbij graag over het hoofd."

De koningin ontmoette de meeste Engelandvaarders. Dit gebeurde meestal op haar buitenhuis Stubbings. Af en toe ontmoette ze de Engelandvaarders ook op haar werkadres op Chester Square in Londen. De bezoeken hadden meestal plaats in de middaguren. De koningin schonk thee en presenteerde, geassisteerd door haar gezelschapsdame, mevrouw L. Verbrugge, koekjes of sandwiches. "We gedroegen ons als schooljongens," zei de soldaat van Oranje, Erik Hazelhoff Roelfzema. "De oorzaak hiervan was dat, als je plotseling van aangezicht tot aangezicht staat met iemand die je van kinds af aan op afbeeldingen hebt gezien – op foto's, postzegels, dubbeltjes, in de bioscoop of zelfs voor een reikhalzend ogenblik als een porseleinen poppetje in een gouden koets – het tijd en moeite kost om jezelf te overtuigen dat zij het echt is. In plaats van intelligent te conserveren moet je de aanvechting beheersen haar even in de arm te knijpen om de werkelijkheid te toetsen."

In het najaar van 1944 werden de zuidelijke provincies bevrijd door het geallieerde leger. Operatie Market Garden mislukte gedeeltelijk. De Randstad moest nog een barre hongervinter meemaken. In de laatste maanden van de oorlog ontstond nog een kabinetscrisis in Londen. Jaap

Burger moest het veld ruimen, wegens te gematigde opvattingen over de naoorlogse zuiveringen. Gerbrandy formeerde een nieuwe regering met vijf nieuwkomers uit het reeds bevrijde zuiden. Brendel: "Dit overgangskabinet leidde zonder kleerscheuren ons land naar de bevrijding, die niet de door Wilhelmina gewenste 'vernieuwing' bracht, want ook in het zuiden bleek dit door de koningin zo gewenste politieke streven niet meer dan een kortstondige rage." In haar dromen zag de koningin een Nederland, waarin de politiek niet meer werd beheerst door de vooroorlogse zuilenpolitiek. Bovendien, maar dat zal u onderhand wel duidelijk zijn, wenste zij meer macht voor de regerende Nederlandse vorst.

In het voorjaar van 1945 bezocht koningin Wilhelmina voor het eerst de bezette gebieden. Op 13 maart stapte ze uit een Amerikaans legervoertuig en schreed te voet over de grens in Eede bij Sluis in Zeeuws-Vlaanderen. Op de grenslijn was bij gebrek aan kalk en verf met meel een streep getrokken. Wilhelmina maakte een tiendaagse triomftocht door Zeeland, Noord-Brabant en Limburg. Het duurde nog enkele maanden voordat het Duitse leger definitief overwonnen was.

Op 5 mei 1945 sprak de koningin het Nederlandse volk nog één keer toe via Radio Herrijzend Nederland: "Onze taal kent geen woorden voor hetgeen in ons aller hart omgaat in deze uren van bevrijding van geheel Nederland. Eindelijk zijn wij weer baas op eigen erf en in eigen haard. Verslagen is de vijand, van oost tot west, van zuid tot noord, verdwenen het vuurpeloton, de gevangenis en het martelkamp. Voorbij is de nameloze druk, de nimmer rust latende gedachte aan vervolging, welke vijf jaren lang u heeft beangst. Voorbij is de verschrikking van de hongersnood."

Bij het boek 'De Oranjes in de Tweede Wereldoorlog' van Carel Brendel is een dvd met beeldfragmenten toegevoegd. Hierop is onder meer te zien hoe koningin Wilhelmina na de bevrijding op 6 juni 1945 terugkeert in Den Haag. Burgemeester De Monchy verwelkomde de koningin aan de stadsrand. De vorstin en haar gevolg arriveerden bij paleis Noordeinde, waar de bevolking haar toejuichte. Hierna volgde een rijtoer met een open auto door Den

Haag.

'De Oranjes in de Tweede Wereldoorlog' van Carel Brendel is rijkelijk voorzien van afbeeldingen. Uiteraard beschreef Brendel ook de escapades van prins Bernhard en het verblijf van prinses Juliana in Canada in deze uitgave. 'De Oranjes in de Tweede Wereldoorlog' verscheen bij Kosmos Uitgevers (ISBN 978 90 215 4984 2).●

Het aanzien van Máxima

www.HierBestellen.nl – september 2011

Van de altijd goed geïnformeerde Fred J. Lammers verscheen in 2007 het boek 'Het aanzien van Máxima'. Het boek verscheen toen prinses Amalia al geboren was en het huwelijk van prinses Máxima en Willem-Alexander al vijf jaar achter ons lag: een mooi moment voor een terugblik.

"De huwelijksdag wordt een door heel Nederland meebeleefd hoogtepunt. Bijna zesendertig jaar zijn in Nederland verstreken sinds de vorige bruiloft van een toekomstig staatshoofd. Alle reden dus om op 2 februari 2002 flink uit te pakken," schreef Lammers in zijn voorwoord. 'Het aanzien van Máxima' begint met de verlovingdag. De dag waarop prinses Máxima zich aan het Nederlandse volk toonde in haar rode jurkje. De uitzending begon met een verklaring van de koninklijke familie. Ook de ouders van Willem-Alexander lazen een korte verklaring voor. Koningin Beatrix: "Wij zijn als ouders bijzonder gelukkig met hun besluit hun leven met elkaar te delen. Wij hebben Máxima leren kennen als een intelligente, moderne vrouw, moedig en trouw aan allen die haar dierbaar zijn." Al snel bleek ook het Nederlandse volk zeer tevreden te zijn met de toekomstige koningin Máxima.

Nederland leerde Máxima kennen. Willem-Alexander en Máxima reisden door het land en bezochten hierbij alle provincies en de vier belangrijkste steden. Op 10 september 2001 was de hoofdstad aan de beurt om het paar te begroeten. "Professor dr. Geert Mak is ingehuurd om Máxima in een lezing van twintig minuten in vogelvlucht mee te nemen door de geschiedenis van de hoofdstad. Hij heeft er, bekent hij na afloop, tegen aangehikt omdat hij in die lezing geen blad voor de mond neemt. Dat blijkt al wanneer hij het uitgelezen gezelschap in de raadzaal kenschetst als de 'gearriveerde Amsterdammers die zijn geselecteerd op interessanterigheid.'" Amsterdam is een stad van halve republikeinen, waarschuwde Geert Mak. "We respecteren het werk van het staatshoofd, we herkennen het belang van de rituelen en symbolen. We houden van het theater van de monarchie en vaak ook van de hoofd-

rolspelers maar we worden een beetje zenuwachtig als de mensen er echt in gaan geloven.”

Op 2 februari 2002 kreeg Amsterdam een bijzondere voorstelling van het 'theater van de monarchie': Máxima en Willem-Alexander traden in het huwelijk. Het burgerlijk huwelijk in de Beurs van Berlage kon alleen door de naaste familie en vrienden worden bijgewoond. De toeschouwers buiten konden de gebeurtenis op grote schermen volgen. Regisseur Rudolf Spoor bracht de gebeurtenis voor de NOS in de Nederlandse huiskamers. Even na tienem bewonderde Nederland het bruidsgewaad van Máxima; een ontwerp van de Italiaanse modekoning Valentino Garavani. "De Prins van Oranje steekt zich op zijn trouwdag in het groot tenue van de koninklijke marine, bestaande uit een lange getailleerde jas, met daaronder een wit overhemd en zwarte das," schreef Fred J. Lammers.

Carel ter Linden, de huisdominee van de Oranjes, zegende het huwelijk in. "De predikant baseert zijn preek op het bijbelverhaal Ruth, die in lang vervlogen jaren ook de moeilijke beslissing nam haar toekomst in een nieuw vaderland te zoeken." Na het wisselen van de ringen, volgde een optreden van Carel Kraayenhof met het Koninklijk Concertgebouworkest en het Nederlands Kamerkoor. De bandoneonspeler speelde op speciaal verzoek van Máxima een Argentijnse tango. "Máxima is haar ontroering niet meer meester als die vertrouwde muziek met zo veel goede herinneringen weerklinkt."

De aanwezigen op de Dam zien het paar later op het balkon van het paleis verschijnen. "De wensen van Nederland naar de langzamerhand bij vorstelijke bruiloften traditie geworden kus wordt dan uitgebreid ingewilligd," schreef Fred J. Lammers in zijn 'Het aanzien van Máxima'.

Máxima en Willem-Alexander wonen sinds het voorjaar van 2003 in Villa Eikenhorst op het landgoed De Horsten in Wassenaar. In de ochtend van 7 december 2003 werd Máxima naar het Haagse Bronovo ziekenhuis vervoerd. De baby liet niet lang op zich wachten. Die middag kwam Catharina-Amalia Beatrix Carmen Victoria ter wereld.

We zien Máxima ook tijdens de uitoefening van de 'core business': in 2003 doopte ze een schip 'Willem-Alexander'. Daarnaast zien we hoe Máxima bijeenkomsten bezoekt die in het teken van integratie staan. Met koningin Beatrix

brachten Máxima en Willem-Alexander staatsbezoeken aan vele landen. 'Het aanzien van Máxima' is door de vele foto's ook een kijkboek.●

Prinses Máxima krijgt Machiavelliprijs

www.AbsoluteFacts.nl – november 2011

Prinses Máxima krijgt de Machiavelliprijs 2011. Het nieuws werd op 30 november 2011 bekendgemaakt. Volgens het juryrapport heeft prinses Máxima uitzonderlijke communicatieve kwaliteiten en heeft de prinses daarmee een eigen en eigentijds gezicht gegeven aan de Nederlandse monarchie. "Verjonging van de monarchie en aansluiting bij een jongere generatie werd door haar optreden een vanzelfsprekendheid," vond de jury van de Machiavelliprijs.

De Machiavelliprijs wordt jaarlijks toegekend aan personen of organisaties die een opvallende bijdrage leveren aan de communicatie met burgers. Volgens de jury van de Machiavelliprijs heeft prinses Máxima het draagvlak voor de monarchie vergroot. De monarchie wordt als een belangrijk symbool voor de nationale eenheid gezien.

Marja Wagenaar, voorzitter van de Stichting Machiavelli, zal de prijs op 8 februari 2012 in het perscentrum Nieuwspoort in Den Haag uitreiken aan prinses Máxima.

De uitreiking van de Machiavelliprijs wordt altijd omlijst met het uitspreken van de Machiavellilezing. Bij de uitreiking van de prijs aan prinses Máxima zal deze lezing worden verzorgd door Robbert Dijkgraaf, de president van de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen. In een Machiavellilezing kijkt een gerenommeerd persoon op een kritische wijze naar de actuele ontwikkelingen op het terrein van de publieke communicatie.

De prijs zal in februari 2012 voor de drieëntwintigste keer worden uitgereikt. Eerdere prijswinnaars waren onder anderen Bert van Marwijk, Jan Marijnissen en Pieter van Vollenhoven.

"De Stichting Machiavelli zet zich in voor een betekenisvolle uitwisseling van denkbeelden over communicatie tussen politiek, overheid en burgers en over de rol die media daarbij spelen," meldt de website. De stichting werd in 1987 opgericht door PR Bureau Van Rossum & Partners.

De stichting werd vernoemd naar de Italiaanse politicoloog en filosoof Niccolò Machiavelli. Zijn belangrijkste nalatenschap is het boek 'Il Principe', dat in 1512 verscheen. In dit boek geeft Machiavelli richtlijnen voor het beleid van de heerser die zijn heerschappij in stand wil houden.

Van 'Il Principe' verscheen in 1976 een vertaling van Frans van Dooren in het Nederlands. 'De heerser' was een populair boek. In 2006 verscheen de 21e druk.

In een inleiding stelde Frans van Dooren vast dat er maar weinig schrijvers zijn die zo'n enorme invloed hebben uitgeoefend en die na hun dood zo ononderbroken in de belangstelling hebben gestaan als Niccolò Machiavelli.

"Machiavelli heeft zijn boek met politieke oogmerken geschreven, maar onbedoeld is het een filosofische analyse van het begrip macht geworden," schreef Van Dooren.

"Niet voor niets was 'De heerser' het lievelingsboek van zowel Napoleon als Stalin."●

Koning Albert bezuinigt vrijwillig

www.AbsoluteFacts.nl – januari 2012

De Belgische koning Albert II ziet af van zijn recht op een groot deel van de overheidstoelage, waartoe hij grondwettelijk gezien recht heeft. Koning Albert wil de komende twee jaar 600.000 euro besparen. Met deze vrijwillige bezuiniging reageert Albert op de negatieve reacties die in de Belgische pers opdoeken, toen bekend werd dat het koningshuis veel geld in kas had.

Met deze bezuiniging liet de koning zien zichzelf niet te sparen. Enkele dagen eerder had koning Albert in zijn kerstboodschap gewezen op de moeilijke financiële situatie waarin België verkeerde: iedereen zal offers "moeten brengen om uit de crisis te geraken."

Begin januari werd bekend dat de jaarlijkse vergoeding aan het Belgische koningshuis in 2012 met 423.000 euro steeg. Deze stijging met drie procent van het budget was het gevolg van een wettelijk vastgelegde budgetberekening. Toch toonde de N-VA-parlementariër Theo Francken zich verbaasd in De Morgen: "De modale Vlaming moet de tering naar de nering zetten [...]. Geen enkel lid van de koninklijke familie krijgt minder. Meer nog, de koning stijgt het sterkst. Dat is wel een erg creatieve wijze van bevriezen," zei de Vlaamse nationalist, toen hij nog niet wist van het voornemen van Albert.

Net als in Nederland is in België regelmatig ophef over de kosten van het Koningshuis en net als in Nederland gaat het ook om de onduidelijkheid wat nu wel en wat niet is opgenomen in het budget. In Nederland zegde premier Balkenende enkele jaren geleden in het parlement een opstelling toe, waarin alle kosten van het koningshuis zouden worden gepresenteerd. De totaaluitgaven van het Nederlandse koningshuis bleken te worden versluierd, doordat de posten onderdeel uitmaakten van de uitgaven van verschillende ministeries. Zo bleek het onderhoud van de Groene Draeck, het privé-jacht van koningin Beatrix, jarenlang op kosten van de Koninklijke Marine te zijn uitgevoerd.

Ook in België speelt dit probleem. De Morgen meldde dat de aankoop van een nieuw beveiligingssysteem voor de paleizen van de koning niet in het budget van de koning staat, maar wordt uitgevoerd door de Regie der Gebouwen, de instelling die verantwoordelijk is voor de onroerende goederen van de Belgische staat.

Theo Francken becijferde de totaalkosten van het Belgische koningshuis op 31 miljoen euro per jaar. De uitgaven van de kostenvergoeding voor koning Albert, koningin Paola, prins Filip, prinses Fabiola, prinses Astrid en prins Laurent, bedragen voor 2012 14,3 miljoen euro. "Vele kostenposten (personeel, politie, defensie, allerlei andere kosten) worden immers niet betaald van de civiele lijst maar van andere begrotingsposten," stelt Francken op de website van de N-VA.

Ook premier Elio Di Rupo benoemde dit probleem. In zijn regeerakkoord schreef hij: "De transparantie van en controle op de financiering van de monarchie wordt vergroot."●

Verkoop vakantievilla in Mozambique

www.AbsoluteFacts.nl – januari 2012

Willem-Alexander en Máxima hebben hun vakantievilla in Mozambique voor een 'symbolisch bedrag' verkocht aan Machangulo SA, de beheerder van het vakantiepark. Machangulo zal de vakantievilla proberen te verkopen.

Het nieuws over de verkoop van de vakantievilla van het koninklijke paar werd in een brief van minister-president Mark Rutte aan de Tweede Kamer gemeld.

In de brief staat niet veel informatie. Volgens Mark Rutte is de aan- en verkoop van een vakantiewoning van een lid van het Koninklijk Huis een privéaangelegenheid, waarover verder niets wordt gemeld.

De aankoop van de vakantievilla in Mozambique resulteerde in 2009 in veel ophef en Kamervragen. Zelfs de Bond van Oranjeverenigingen keerde zich tegen het Mozambique-plan. In de pers ontstond het beeld van een rijkelui-kind dat op kosten van de Nederlandse belastingbetaler op een afgelegen plek in de zon wilde zitten.

Het kroonprinselijk paar trachtte de beeldvorming bij te sturen door te wijzen op de combinatie van ontwikkelingshulp en veiligheid. Willem-Alexander en Máxima zouden op het schiereiland Machangulo in Mozambique rust en privacy kunnen vinden en de plaatselijke bevolking zou hiervan profiteren. In de nabijheid van het vakantiepark zouden ook faciliteiten voor de plaatselijke bevolking verrijzen. Na enkele "slapeloze nachten" besloten prins Willem-Alexander en prinses Máxima in november 2009 tot de verkoop van hun droomhuis. "Deze publiciteit en discussie staan haaks op hetgeen wij met onze beslissing deel te nemen wilden en willen bereiken: niet alleen een vakantiehuis op een mooie rustige plek waar privacy gewaarborgd is maar tegelijkertijd ook een bijdrage leveren aan de ontwikkeling van de lokale bevolking," zei prins Willem-Alexander destijds.

Tot eind 2011 hebben de prins en prinses getracht om de vakantievilla in Mozambique aan een particulier te verko-

pen. Uit de brief van Mark Rutte aan de Tweede-Kamerleden blijkt dat dit vanwege de marktomstandigheden niet is gelukt. De vakantievilla is daarom op 11 januari 2012 “voor een symbolisch bedrag” verkocht aan de beheerder van het project, Machangulo.

Het koninklijk paar kan echter wel aanspraak maken op een deel van de opbrengst als de verkoop van de vakantievilla uiteindelijk een behoorlijke opbrengst genereert. Machangulo doet dienst als een soort vereniging van eigenaren voor de bezitters van de vakantiewoningen in het luxueuze vakantiepark. Door deze verkoop zijn prins Willem-Alexander en prinses Máxima feitelijk geen eigenaar meer.

Over de werkelijke reden van de symbolische verkoop kunnen we alleen speculeren. Met de verkoop van de vakantiewoning in Mozambique wordt een belangrijke steen des aanstoots uit de weg geruimd. Voor prins Willem-Alexander en prinses Máxima is het klaarblijkelijk heel belangrijk om nu schoon schip te maken. Mogelijk kijkt het echtpaar verder vooruit en moeten we deze transactie in verbinding brengen met een toekomstige troonsbestijging. 12-12-12 is een mooie datum voor een echtpaar dat van gemakkelijk te onthouden cijferreeksen houdt. ●

Asielzoekers bij koning Albert

www.AbsoluteFacts.nl – februari 2012

Koning Albert II van België krijgt een vergoeding voor de opvang van asielzoekers. Het verstrekken van de financiële tegemoetkoming aan Albert II werd door premier Elio Di Rupo in het parlement bevestigd. Koning Albert II vangt al enkele jaren asielzoekers op.

Albert heeft een appartement op het kroondomein van kasteel Ciergnon ter beschikking gesteld aan dakloze asielzoekers. Koning Albert II krijgt hiervoor een onkostenvergoeding van veertig euro per asielzoeker per dag. In deze vergoeding voor het verlenen van onderdak aan asielzoekers zijn onder andere de kosten begrepen voor water, elektriciteit en voedsel. In België is al jaren een groot gebrek aan plaatsen voor de opvang van asielzoekers.

De Belgische koning stelde eind 2009 zijn buitenverblijf in Ciergnon ter beschikking voor de opvang van asielzoekers. In februari 2010 trokken de eerste bewoners erin. Op dit moment verblijft een gezin van vier personen in Ciergnon. De vergoeding wordt betaald door de plaatselijke OCMW (Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn) aan de Koninklijke Schenking, de instelling die de domeinen en gelden uit de schenking van koning Leopold II aan de Belgische staat beheert. Het OCMW verstrekt diensten aan lokale kansarmen en ouderen. De Belgische federale overheid heeft de plaatselijke OCMW's ook ingeschakeld voor de opvang van asielzoekers.

De Vlaams-nationalistische N-VA berekende dat koning Albert II de afgelopen drie jaar meer dan 100.000 euro heeft ontvangen. Deze partij die Vlaanderen wil losweken van Wallonië, maakt al jaren bezwaar tegen de hoge kosten van het Belgische koninklijke huis. Volgens de BRT vindt het hof dat het geen geld krijgt voor de opvang, maar dat alleen de kosten worden vergoed.

Voor de opvang van vier mensen ontvangt de koning 160 euro per dag. Per jaar levert dit hem 58.400 euro op. De hoogte van de vergoeding roept vragen op; ook als deze

voldoet aan de wettelijke vereisten. De maandelijkse vergoeding van 4.866 euro is aanzienlijk hoger dan de inkomsten van een modaal Belgisch gezin. De opvang van asielzoekers is niet goedkoop. De Belgische staat zou veel kunnen besparen als aan de asielzoeker onmiddellijk een uitkering en een tijdelijke woning ter beschikking zou worden gesteld.

Het koninklijk kasteel van Ciergnon staat hoog op een rots aan de rivier de Lesse in de Belgische Ardennen. De Belgische koning gebruikt dit kasteel als buitenverblijf. Het kasteel Ciergnon staat op een koninklijk jachtdomein. Het jachtdomein werd in 1840 door de eerste koning van België, Leopold I, gekocht voor zijn echtgenote Louise Marie. Zijn opvolger Leopold II (1835-1909) liet er in 1842 het huidige buitenverblijf in neogotische stijl bouwen. Leopold II kon wat verteren: de uitbuiting van de bevolking en de hulpbronnen in Congo verschafte hem een ruime financiële basis voor allerlei prestigeprojecten. Koning Leopold II trok architect Alphonse Balat (1818-1895) aan voor de verwezenlijking van zijn bouwkundige dromen. Balat bouwde de paleizen in Brussel en Laken. Ook het kasteel van Ciergnon werd door Alphonse Balat ontworpen. Kasteel Ciergnon is in bezit van de Koninklijke Schenking, de instelling die de gebouwen en landgoederen beheert die koning Leopold II in 1900 aan de Belgische staat schonk.

Het uitzicht en de omgeving zijn schitterend. Dit gebied in de Ardennen is bosrijk en heuvelrijk. In de bossen wroeten de everzwijnen en snuffelen de toeristen. Toeristen bezoeken de Belgische Ardennen voor wandeltochten, rotsklimmen en afdalingen met kajaks in bergstromen.

Het kasteeldomein in Ciergnon wordt door de koninklijke familie tegenwoordig vooral gebruikt als zomerresidentie. Hier rust koning Albert II uit van de vermoeienissen. Koningin Paola heeft hier enkele vertrekken ingericht naar eigen smaak en het zijn deze vertrekken in het grote kasteel, waar de koning tot rust komt. Kasteel Ciergnon komt af en toe in beeld als de politiek een beroep doet op de koning. In november 2011 zagen we hoe Elio Di Rupo en andere partijvoorzitters voor overleg de koning bezochten tijdens de kabinetsformatie.●

Skiongeluk prins Johan Friso

www.AbsoluteFacts.nl – februari 2012

Prins Johan Friso is op 17 februari 2012 in Lech getroffen door een lawine. De prins skiede samen met zijn vriend en eigenaar van Gasthof Post, Florian Moosbrugger, buiten de piste. Omstreeks 12:15 werd hij bedolven onder een lawine. Zijn begeleider, Florian Moosbrugger, werd dankzij een veiligheidsballon niet bedolven en kon om hulp vragen. Onmiddellijk kwam een hulpactie opgang. De prins werd na vijftwintig minuten - dat is opmerkelijk snel - gevonden. Johan Friso had wel een zender bij zich, maar geen veiligheidsballon.

Johan Friso was buiten bewustzijn toen hij werd gevonden. De reddingswerkers begonnen onmiddellijk met de reanimatie en de prins werd met een reddingshelikopter naar het Landeskrankenhaus in Innsbruck gebracht. Johan Friso werd eerst in de shockruimte verpleegd. Hierna werd hij naar de traumatologische afdeling gebracht. De hartstilstand van Johan Friso duurde ongeveer vijftig minuten. "Dat is erg lang, misschien wel te lang," zei Wolfgang Koller, hoofd traumatologie, een week later. "Op dit moment is zijn toestand stabiel, maar hij is niet buiten levensgevaar," meldde de Rijksvoorlichtingsdienst kort na het ongeluk. Volgens de behandelend artsen kon pas over enkele dagen een prognose worden gegeven. "Behandelend artsen beschreven de toestand van de Prins als stabiel maar niet buiten levensgevaar." De prins had verder geen noemenswaardige verwondingen. De eerste dagen werd de prins kunstmatig in slaap gehouden, in de hoop dat hij later bij kennis zou komen.

Premier Mark Rutte liet op de ongeluksdag weten dat hij alle vertrouwen had in de Oostenrijkse medici. Hij zei dat hij contact had gehad met koningin Beatrix en haar had laten weten dat heel Nederland met de koninklijke familie meeleefde. Koningin Beatrix en prinses Mabel, de echtgenote van prins Johan Friso, waren later op de dag bij Johan Friso in het ziekenhuis in Innsbruck. Prins Willem-Alexander was die dag nog in Nederland. Hij bezocht op 17 februari 2012 een bezoek aan Welzijn Centraal in Leeuwar-

den. "Emancipatie en participatie van sociaal geïsoleerde mannen staan centraal binnen het Oranje Fonds programma Man 2.0," schreef de RVD die dag. Aan het einde van de dag vlogen Willem-Alexander en Constantijn met hun gezinnen met het regeringsvliegtuig richting Oostenrijk.

Hoe kon dit ongeluk gebeuren? Iedere skiër weet immers dat men moet oppassen voor lawines en dat buiten de officieel aangegeven piste altijd gevaar loert. Prins Johan Friso stond bekend als een ervaren wintersporter. Sinds zijn jeugd bracht hij met de koninklijke familie bijna elk jaar enige tijd in het wintersportgebied bij Lech door. De koninklijke familie logeert altijd in Gasthof Post.

In Lech was een lawinewaarschuwing afgegeven. Voor het gebied waar prins Johan Friso door een lawine werd getroffen was een lawinewaarschuwing afgegeven: 4 op een schaal van 5. Het skigebied was echter niet afgesloten. Het was niet verboden om daar te skiën, maar het was niet erg verstandig. Het had in de voorafgaande dagen veel gesneeuwd. Kenners denken dat de lawine door prins Johan Friso en zijn begeleider zelf veroorzaakt is. Het was een relatief kleine lawine, van dertig bij veertig meter. Na enkele dagen kondigde de Oostenrijkse politie een routineonderzoek naar de omstandigheden van het skiongeluk aan.

Op zaterdag 18 februari 2012 stond Willem-Alexander even de pers te woord. Hij bedankte het Nederlandse volk voor het getoonde medeleven en verwees voor nieuws over de toestand van prins Johan Friso naar de RVD. De familie wilde verder met rust gelaten worden. De moeder van Florian Moosbrugger vertelde aan een Oostenrijkse televisiezender dat koningin Beatrix niet kwaad is op haar zoon Florian, de begeleider van prins Johan Friso: "Ze heeft hem in de armen gesloten en getroost. Ze weet dat hij niet schuldig is aan het ongeluk van prins Friso."

"Er moet rekening mee worden gehouden dat de prognose niet eerder dan aan het eind van deze week kan worden gegeven," meldde de RVD op zondag.

De artsen hoopten dat de onderkoeling de hersenen zou hebben beschermd, maar dat bleek helaas niet te zijn gebeurd. Een MRI-scan op 23 februari 2012 wees uit, dat er zware hersenbeschadiging was. "Het lange zuurstoftekort heeft tot een massieve schade geleid aan de hersenen van

prins Johan Friso,” verklaarde Wolfgang Koller een dag later tijdens een persconferentie. Het kan niet met zekerheid gezegd worden of prins Johan Friso ooit nog bij bewustzijn kan komen. “In ieder geval zal de neurologische revalidatieperiode maanden, zo niet jaren, duren.”

De familie gaat op zoek naar een revalidatiecentrum. Aanvullend onderzoek moet uitwijzen of prins Johan Friso in een vegetatieve toestand zal blijven. Het kan nog maanden duren voordat een definitieve conclusie getrokken kan worden over de prognose van prins Johan Friso.

Op 1 maart 2012 werd Johan Friso naar Engeland vervoerd, waar hij werd opgenomen in de revalidatiekliniek Wellington in Londen. Volgens de Rijksvoorlichtingsdienst werd “op basis van adviezen van deskundigen” voor deze revalidatiekliniek gekozen. “Londen biedt ook voor de kinderen van de prins het meeste vooruitzicht op continuïteit en stabiliteit.” Londen is immers de woonplaats van prins Johan Friso, prinses Mabel en hun twee kinderen, de graven Luana en Zaria.

“Hiermee breekt een lange en intensieve periode voor de Koninklijke Familie en met name het gezin van Prins Friso aan, waarin zal worden geprobeerd het revalidatieproces te beginnen,” vervolgde het bericht van de Rijksvoorlichtingsdienst. “Het gezin van zijne koninklijke hoogheid prins Friso heeft alle ruimte nodig om te leren omgaan met de gezondheidssituatie van Prins Friso en het leven daar op in te richten. Daarom verzoekt de Familie de media om de hiervoor benodigde privacy van het gezin te blijven respecteren.”

De koninklijke familie stelde de in de afgelopen periode betoonde terughoudendheid door de media zeer op prijs.

“Het warme medeleven in de afgelopen periode heeft mij steun en kracht gegeven. Mijn dank hiervoor is groot,” voegde prinses Mabel hieraan toe.

Koningin Beatrix begeleidde prinses Mabel en haar kinderen vanuit de wintersportplaats Lech naar Londen. Koningin Beatrix hervatte op 5 maart haar werkzaamheden. ●

Koninklijke wintersport in Lech

www.AbsoluteFacts.nl – februari 2012

Sinds 1965 brengen de Oranjes hun wintersportvakantie door in Oostenrijk. Als de koninklijke familie naar Oostenrijk reist voor de wintersportvakantie, logeert de familie in het door de familie Moosbrugger gerunde familiehotel Gasthof Post in Lech.

Gasthof Post is, zoals de naam al doet vermoeden, gevestigd in het voormalige postkantoor van Lech. Vanaf 1937 groeide het gebouw met behoud van de oorspronkelijke charme uit tot een klein luxe hotel. "Het Post-Café serveert lunch en in de middag koffie met de beroemde zelfgemaakte strudel. In de Zirbellounge kunt u genieten van een smakelijk diner. De bar is een populaire ontmoetingsplaats van après-ski tot middernacht," meldt een reserveringsite voor hotels.

Gasthof Post is een chique hotel met antiek meubilair. Handgeschilderd houtwerk en charmante tegelkachels. Een kamer kost hier al gauw zevenhonderd euro per nacht. Naast de Oranjes hebben ook de koninklijke families van Jordanië, Monaco en Noorwegen vakanties geboekt in Gasthof Post. De koninklijke portretten hangen er aan de muur.

Ook de zomervakantie wordt door de koninklijke familie doorgaans in het buitenland doorgebracht. Juliana en Bernhard begonnen met deze traditie. Juliana wilde er een paar keer per jaar helemaal uit zijn. Elke stap die koningin Juliana in Nederland deed werd gevolgd door de Nederlandse pers en daarom ging zij op zoek naar een rustig plekje in het buitenland. In 1958 bezochten koningin Juliana en prins Bernhard de Italiaanse kustplaats San Remo tijdens een tocht met het jacht de Piet Hein. Juliana hield van het Italiaanse zomerklimaat en besloot in Porto Ercole aan de Tyrreense Zee een permanent vakantieverblijf te laten bouwen. Deze villa werd vernoemd naar het lievelingsdier van prins Bernhard: 'De Gelukkige Olifant'. De wintervakantie wordt door de Oranjes in Oostenrijk doorgebracht. De koninklijke familie logeert bijna elk jaar in de maand februari enkele weken in Gasthof Post in

Lech. Juliana en Bernhard kwamen er al in de jaren vijftig. De traditie werd overgenomen door koningin Beatrix. De wintersportvakantie in Lech is een bijeenkomst voor de hele familie.

Lech ligt in een kom tussen uitgestrekte hellingen, die in de zomer een paradijs voor bergwandelaars vormen. In het dal kringelt het riviertje met dezelfde naam: Lech. In de middeleeuwen vestigden zich hier boeren uit Wallis, die de berghellingen in cultuur brachten. In het Walser-Heimatmuseum kunt u zich een beeld vormen van de manier waarop de boerenbevolking in dit gebied werkte. In dit museum kunt u ook kennis maken met de wooncultuur, het boerenhandwerk, de klerendracht en de religieuze volkskunst.

Volgens kenners is het skigebied in Lech erg aantrekkelijk. De meeste afdalingen op de vier bergen bij Lech hebben een gemiddelde moeilijkheidsgraad. Er zijn veel mogelijkheden om ook buiten de officiële pistes te skiën. "Ondanks zijn faam als exclusief skioord heeft Lech zijn karakter weten te bewaren," vermeldt de reisgids van Kosmos. "Tussen de daken van de huizen verrijst de klokkentoren van de fraaie Pfarrkirche St.-Nikolaus." Deze kerk werd in 1390 gebouwd op de plaats van een Romaans bouwwerk. Van de gotische kerk resteren de apsis en de dertig meter hoge toren met de uivormige spits. De andere delen van de kerk werden in 1791 verbouwd in rococostijl. In recente jaren ontdekte men eeuwenoude fresco's in de St.-Nikolaus.

Het gaat er altijd onspannen aan toe in Lech. De laatste jaren is er een fotomoment in Lech. De verzamelde pers dromt dan samen om de koningin, de prinsen en de prinsessen vast te leggen in de sneeuw. De bedoeling hiervan is, dat de vakantiepret van de koninklijke familie op andere dagen niet wordt verpest door opdringerige journalisten. "Na het skiën is er tijd voor puzzelen en spelletjes met de kinderen," vertelde prinses Máxima eens tegen de pers. Willem-Alexander: "Maar eerst doen we boodschappen in de supermarkt." Máxima kookt zelf in Lech. Volgens de kroonprins staat er regelmatig pasta op tafel.

De bevolking van het kleine plaatsje Lech is gewend aan

wandelende en skiënde Oranjes. Ze zijn niet opdringerig. Hierdoor voelen de leden van de koninklijke familie zich hier op hun gemak. De ondernemers van Lech maken uiteraard wel gebruik van de koninklijke belangstelling. Zo is er een pension Juliana en vestigen ook andere zaken aandacht aan de voorkeur van de Oranjes voor een winters Lech.●

De connecties van Mabel Wisse Smit

www.AbsoluteFacts.nl – maart 2012

Sinds zijn huwelijk met Mabel Wisse Smit is prins Johan Friso geen lid meer van het Koninklijk Huis. De toenmalige premier Jan Peter Balkenende wilde geen toestemmingswet indienen omdat Johan Friso en Mabel geen volledige openheid hadden gegeven over de relatie van Mabel met de in 1991 vermoorde drugscrimineel Klaas Bruinsma. In het najaar van 2003 was Mabel in opspraak gekomen na publicaties in onder meer de Telegraaf en Quote.

Ook misdaadverslaggever Peter R. de Vries schonk aandacht aan de vermeende relatie van Mabel Wisse Smit en topcrimineel Klaas Bruinsma. "Volgens Mabel stelde het contact met Bruinsma niet veel voor en had zij ogenblikkelijk de banden verbroken toen haar duidelijk werd dat de Amsterdammer crimineel was," schreef de misdaadverslaggever. De Vries presenteerde in zijn wekelijkse televisieprogramma op 2 oktober 2003 een interview met de voormalige bodyguard van Bruinsma, Charlie da Silva. Deze uitzending verraste Nederland. "Mabel, ken je me nog," vroeg de Chileense crimineel. Hoe kon ze hem vergeten?

Charlie da Silva kwam in de jaren zeventig naar Nederland. Hij kwam al gauw in de Amsterdamse drugshandel terecht. Da Silva kaapte in 1983 dertig kilo cocaïne van zijn landgenoot Eduard Astudillo en schoot hem later dat jaar dood bij een viskraam in Amsterdam-Zuid. Na deze 'haringkarmoord' volgde een gangsteroorlog met moorden en ontvoeringen tussen de rivaliserende Chileense bendes. In 1984 werd Charlie da Silva veroordeeld tot een gevangenisstraf van acht jaar voor de moord op Eduard Astudillo. Voor enkele andere moorden in het Amsterdamse drugs-scène kon het Openbaar Ministerie niet voldoende bewijs tegen Da Silva inbrengen.

Charlie da Silva ontmoette in de Scheveningse gevangenis Cor van Hout (1957-2003). In de Bijlmerbajes maakte hij kennis met Klaas Bruinsma (1953-1991), die daar ook een straf uitzat wegens doodslag. Na zijn vrijlating werd Charlie da Silva de bodyguard van Klaas Bruinsma. Klaas

Bruinsma reorganiseerde zijn criminele organisatie. Roy Adkins (1947-1990) ging de drugsdivisie leiden. Sam Klepper (1960-2000) en John Mieremet (1960-2005) kregen de verantwoording over de afdeling gokautomaten. Bruinsma liet niet met zich sullen.

Bruinsma deinsde er niet voor terug om zijn rivalen uit de weg te ruimen. Zo liet hij André Brilleman op gruwelijke wijze vermoorden en ingegoten in een blok beton in de Waal gooien, toen bleek dat Brilleman de opdracht van Bruinsma om de Surinaamse drugsrivaal Hugo Ferrol (1940) te vermoorden saboteerde door de concurrent in te lichten en een nepliquidatie in scène te zetten. Aan het begin van de jaren negentig begon Klaas Bruinsma steeds meer cocaïne te gebruiken. Hij kreeg psychische problemen en regelmatig woedeaanvallen. Bruinsma verloor zijn grip op de organisatie, die uiteindelijk werd overgenomen door de Surinaamse crimineel Etienne Urka (1954).

Klaas Bruinsma werd op 27 juni 1991 voor het Hilton Hotel in Amsterdam doodgeschoten. Voor deze moord werd de ex-politieman Martin Hoogland (1956-2004) veroordeeld op basis van een getuigenis van Steve Brown (1954). De exacte reden van de moord op Klaas Bruinsma is nooit duidelijk geworden. Hoogland werd op zijn beurt, tijdens een proefverlof aan het einde van zijn detentieperiode in Hoorn van zijn fiets geschoten. Deze liquidatie werd nooit opgehelderd.

In de uitzending van Peter R. de Vries zei de met een zwaar accent sprekende Charlie da Silva: "Zij was het wijf van die Lange." Mabel zou Klaas Bruinsma verschillende keren hebben ontmoet op de Neeltje Jacoba. Deze motorreddingsboot uit 1929 kwam in 1985 in particulier bezit. De Neeltje Jacoba werd verbouwd tot een plezierjacht met twee hutten. De boot diende vanaf 1987 als verblijfplaats van Bruinsma en Da Silva. Volgens Da Silva zou hij Klaas Bruinsma en Mabel Wisse Smit ontbijt op bed hebben gebracht.

Mabel Martine werd geboren als oudste dochter van Henk Los (1944-1978) en Florence Kooman. Haar moeder hertrouwde met de bankier Peter Wisse Smit (1939-2000).

Mabel nam later de naam Wisse Smit aan. Mabel studeerde economie en politieke wetenschappen aan de Universiteit van Amsterdam. Na haar studie werkte zij bij de Verenigde Naties in New York. Mabel specialiseerde zich op de Balkan. Van 1994 tot 1997 werkte Mabel Wisse Smit voor de door haar opgerichte stichting European Action Council for Peace in the Balkans. Leden van deze organisatie die zich inzette voor vrede en democratie op de Balkan, waren onder meer Valéry Giscard d'Estaing, Margaret Thatcher en Simon Wiesenthal. In 1995 was zij aanwezig bij de vredesconferentie in Dayton, waarna een einde kwam aan de Bosnische Oorlog. Dit verdrag werd op 14 december 1995 in Parijs ondertekend.

In 1995 richtte Mabel Wisse Smit met Willemijn Verloop de stichting War Child op. War Child zet zich in om de omstandigheden van kinderen in oorlogsgebieden te verbeteren. In 1997 werd Mabel directeur van het Open Society Institute in Brussel. Dit is een door de Amerikaanse belegger en filantroop George Soros in het leven geroepen organisatie die onder meer de bevordering van democratie en mensenrechten in Oost-Europa en ontwikkelingslanden tot doel heeft.

De Bruinsma-connectie was een pijnlijke herinnering voor Mabel Wisse Smit. Zij werd liever niet herinnerd aan deze affaire. Zij zou deze kwestie in het najaar van 2000 hebben besproken met Johan Friso. De prins zag geen beletsel voor een huwelijk. Het paar besloot om de koningin en de premier niet in te lichten over de verhouding van Mabel met de crimineel. De verloving van Johan Friso met Mabel Wisse Smit werd op 30 juni 2003 bekendgemaakt door koningin Beatrix. Op 2 oktober schonk Peter R. de Vries aandacht aan de Bruinsma-affaire. Jan Peter Balkenende begreep dat hij onmogelijk een toestemmingswet aan de Tweede Kamer kon voorleggen. Het tumult in het parlement en in de pers zou het functioneren van het koningshuis in gevaar hebben gebracht. Op 10 oktober 2003 maakte premier Jan Peter Balkenden bekend dat de regering geen toestemmingswet voor het voorgenomen huwelijk van prins Johan Friso met Mabel Wisse Smit zou indienen bij de Staten-Generaal.

Johan Friso moest kiezen tussen het recht op troonsopvol-

ging en Mabel. Hij volgde zijn hart en trad op 24 april 2004 in Delft in het huwelijk met Mabel Wisse Smit. Het huwelijk werd ingezegend door dominee Carel ter Linden. Het werd een sobere bijeenkomst. Een maand eerder overleed de grootmoeder van Johan Friso, Juliana (1909-2004). Sinds zijn huwelijk maakt Johan Friso geen deel meer uit van het Koninklijk Huis, maar behoort hij uiteraard nog wel tot de koninklijke familie. Zijn titel Prins der Nederlanden verviel. Prins Friso wordt sinds zijn huwelijk officieel aangeduid als Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Friso van Oranje-Nassau. Prinses Mabel wordt sinds haar huwelijk aangesproken als Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Mabel van Oranje-Nassau, maar zij geeft de voorkeur aan de achternaam van haar stiefvader: prinses Mabel Wisse Smit.

Na haar huwelijk met prins Johan Friso vestigde Mabel zich met Johan Friso in Londen, waar zij de functie van directeur bij de The Elder in Groot-Brittannië ging vervullen. Prins Friso werkte sinds zijn huwelijk bij de zakenbank Goldman Sachs in Londen, TNO Space in Delft, Wolfensohn & Company in Londen en als financieel directeur bij Urenco in Londen. In mei 2012 werd bekend dat prinses Mabel, vanwege haar persoonlijke situatie, was gestopt met haar baan bij The Elder. Prins Friso lag sinds het skiongeluk op 17 februari 2012 in coma in een ziekenhuis. De organisatie liet weten met tegenzin te hebben ongestemd met haar ontslag.●

Juan Carlos op olifantenjacht

www.AbsoluteFacts.nl – april 2012

Koning Juan Carlos van Spanje is in opspraak gekomen door een dure jachtvakantie in Botswana. De olifantenjacht van Juan Carlos kwam in april 2012 aan het licht door een ongelukje: de koning brak zijn heup tijdens zijn exclusieve trip in Afrika.

In Spanje sprak men er schande van dat de koning genoot van een dure jachtvakantie in Botswana, – de kosten hiervan zouden naar verluidt 40.000 euro bedragen – terwijl het land te kampen heeft met grote economische problemen als gevolg van de kredietcrisis en de hierop volgende malaise in de onroerend goed sector. Spanje heeft nu een hoge werkeloosheid. Meer dan twintig procent van de Spanjaarden zit werkloos thuis. Het land telt 4,75 miljoen mensen zonder een baan. Spanje heeft het hoogste aantal werklozen in de eurozone. Vooral voor jongeren is er weinig perspectief. De helft van de Spanjaarden onder de 25 jaar heeft geen werk.

De regering van premier Mariano Rajoy (Partido Popular) zegt een strak bezuinigingsbeleid te voeren. De premier valt echter vooral op door zijn besluiteloosheid. Hij zorgde bij zijn debuut in Brussel voor ophef door een door journalisten opgevangen opmerking. Tegen zijn Finse collega Jyrki Katainen zei hij glimlachend dat “de arbeidsmarktvorming me een algemene staking gaat kosten.” Tot nu toe bleven belangrijke aanpassingen om de arbeidsmarkt op gang te brengen uit. “Er wachten ons zware tijden,” zei Mariano Rajoy in december 2011. We moeten veeleisende inspanningen verrichten. “Het vooruitzicht had niet somberder kunnen zijn dan het nu is.” De penibele situatie op de arbeidsmarkt is na vijf maanden onder Rajoy nog verder verslechterd. Mariano Rajoy ontwijkt journalisten. Hij wil niets zeggen over de huidige misère.

De bezuinigingen worden door alle Spanjaarden gevoeld. Het beeld van een op olifanten jagende koning in de binnenlanden van Afrika, terwijl het land in economische crisis verkeert, is fout en moeilijk goed te praten. Hiermee vernietigde hij in één klap het in de afgelopen maanden opge-

bouwde imago van de 'meelijdende koning'. De hoge jeugdwerkloosheid houdt mij soms uit de slaap, verklaarde Juan Carlos.

De Spaanse koning begrijpt dat hij in een glazen huis woont, waarin al zijn geneugten en uitgaven met argus-ogen bekeken worden. Eind 2011 gaf hij voor het eerst openheid van zaken over de kosten van het koningshuis. Hiermee reageerde de koning op een ander jachtongelukje: Inaki Urdangarin, de echtgenoot van prinses Christina, liep tegen de lamp in zijn jacht naar financieel gewin. In verband met vermeende corruptie startte het Openbaar Ministerie een onderzoek naar het wegsluizen van publiek geld. In maart 2012 werd de voormalige handballer, Inaki Urdangarin, door de rechtbank in Palma de Mallorca in staat van beschuldiging gesteld. Inaki Urdangarin zou met een zakenpartner 5,8 miljoen euro hebben verduisterd. ●

Jachtongeluk Juan Carlos

www.AbsoluteFacts.nl – april 2012

De olifant heeft in de natuur geen vijanden. Alleen een groep leeuwen slaagt er soms in om een verzwakt exemplaar te doden. De mens is de grootste vijand van de olifant. Olifantenjagers hebben het meestal voorzien op de slagstanden. Voor een ivoren slagstand wordt een hoge prijs betaald. De olifant wordt al jarenlang ernstig bedreigd door de jacht op ivoor. De Spaanse natuurliefhebbers keken daarom vreemd op, toen bleek dat koning Juan Carlos I betrokken was bij de olifantenjacht. Zijn reis werd bekend doordat hij zijn rechterheup brak in Botswana.

Koning Juan Carlos werd zaterdagochtend, 14 april 2012, in het San José ziekenhuis in Madrid geopereerd, waarbij de chirurg een prothese aanbracht. De heupfractuur zou mede het gevolg zijn van de artrose waaraan de 74-jarige koning lijdt. Het laatste jaar is Juan Carlos meerdere keren in het ziekenhuis behandeld. In september scheurde de koning een achillespees en ook onderging de Spaanse vorst vorig jaar een knieoperatie. In november 2011 botsde de onfortuinlijke koning met zijn hoofd tegen de rand van een deur in het Zarzuelapaleis, waardoor een oog en zijn neus beschadigd raakten.

De Spaanse koninklijke familie krijgt het zwaar te verduren de laatste tijd. Een week eerder werd de oudste kleinzoon van Juan Carlos, de 13-jarige Felipe Juan Froilán, in het ziekenhuis behandeld nadat hij zich met een jachtgeweer in een voet had geschoten. Jachtongelukken horen bij de Spaanse koninklijke familie. Juan Carlos schoot in de jaren vijftig zijn jongere broer per ongeluk met een jachtgeweer neer. De 14-jarige Alfonso werd door Juan Carlos dodelijk in het gezicht getroffen.

Spanje is niet altijd een koninkrijk geweest. De Spaanse koninklijke familie woonde sinds de burgeroorlog in ballingschap in Italië. Lang zag het er naar uit dat de in januari 1938 in Rome als Juan Carlos Alfonso Víctor María de Borbón y Borbón-Dos Sicilias geboren Juan Carlos I van Spanje geen koning zou worden. In 1948 kwam hij op uit-

nodiging van dictator Francisco Franco (1892-1975) naar Spanje, waar hij een speciale opleiding kreeg. In 1947 herstelde generaal Franco formeel de monarchie, maar hij wees nog geen koning aan. Verschillende Bourbons meenden mede daarom aanspraak te maken op de Spaanse troon. Ook de echtgenoot van prinses Irene, Carlos Hugo van Bourbon-Parma (1930-2010) dacht aanspraak op de troon te kunnen maken. Dat Carlos Hugo geen koning zou worden bleek in 1968, toen generaal Franco hem wegens politieke inmenging Spanje uitwees. Franco koos Juan Carlos als opvolger.

Na de dood van Franco werd Juan Carlos op 22 november 1975 tot koning uitgeroepen. Juan Carlos begreep al snel dat Spanje genoeg had van de dictatuur. Hij speelde een belangrijke rol in de grotendeels geweldloze overgang naar democratie. Zijn televisieoptreden in februari 1981, een dag na de staatsgreep van kolonel Antonio Tejero, maakte veel indruk op de Spanjaarden. De koning veroordeelde de staatsgreep en beval de militairen om zich achter de constitutie te scharen. Juan Carlos verwierf met deze actie veel respect, ook in het buitenland. Spanje hoorde er internationaal weer helemaal bij en kon spoedig hierna toetreden tot de Europese Unie.

Juan Carlos is erelid van de Club van Rome en ook erevoorzitter van het Wereld Natuur Fonds (WNF) in Spanje. Nadat bekend werd dat de koning in Afrika op olifanten jaagde, schreef de Nederlandse directeur van het natuurfonds een brief aan de Spaanse koning. Johan van de Gronden vindt dat Juan Carlos niet langer als erevoorzitter van de organisatie kan functioneren. Hij vertelde dit in het NOS-programma 'Met het oog op morgen'. Prins Bernhard was de eerste president van het Wereld Natuur Fonds. Ook onze prins combineerde liefde voor de natuur met de jacht op Afrikaans wild. De olifant was het lievelingsdier van prins Bernhard. Op zijn werkkamer op paleis Soestdijk koesterde hij een grote verzameling olifanten. Deze verzameling werd na zijn overlijden verkocht. De opbrengst van de sculpturen ging naar het Wereld Natuur Fonds.●

Koningin Wilhelmina in Londen

www.AbsoluteFacts.nl – april 2012

In feite was de oorlog tegen Duitsland na drie dagen al verloren. In de ochtend van 13 mei legde generaal Winkelman de hopeloze toestand voor aan koningin en ministerraad. Daarop werd besloten dat koningin Wilhelmina en de ministers naar Engeland moesten vluchten.

Winkelman bleef in Nederland en kreeg de machtiging om te bepalen wanneer Nederland zou capituleren. Nederland capituleerde na het verwoestende bombardement op Rotterdam en de Duitse dreiging dat ook andere steden zouden worden gebombardeerd. Generaal Winkelman tekende op 15 mei 1940 in Rijsoord de Nederlandse capitulatie.

In zijn tweede roman, 'De tranen der acacia's', gaf W.F. Hermans een kort resumé van de Duitse aanval in 1940: "De vijfde dag werd Rotterdam gebombardeerd en wij gaven het op, want Duitsland dreigde nog meer steden te bombarderen als we niet capituleerden. Iedereen vond de aanval laf en gemeen, maar niemand zei erbij dat als Hitler de eerste dag Rotterdam al had gebombardeerd, de oorlog dus maar één dag zou hebben geduurd. Met andere woorden dat Nederland een oorlog had gevoerd, waar het eigenlijk niets voor over had. Die oorlog heeft vijfduizend doden gekost en dat vond men teveel. De regering, bestaande uit bejaarde heren, ging naar Londen; om de strijd voort te zetten; symbolisch."

De koninklijke familie en het kabinet weken in de meidagen van 1940 uit naar Engeland. Op 13 mei 1940, toen de toestand onhoudbaar leek, voeren de koningin en haar gevolg vanuit Hoek van Holland naar Groot-Brittannië. De vlucht van koningin en kabinet lijkt wonderlijk, maar u moet niet vergeten dat Nederland ook nog overzeese rijkdelen bezat. Nederlands-Indië werd later door Japan bezet, maar de Nederlandse Antillen en Suriname werden niet bij oorlogshandelingen betrokken.

Behalve de regering vluchtten in de meidagen ongeveer 3.000 mensen over de Noordzee naar Groot-Brittannië. Na de bezetting werd dit moeilijker en bereikten slechts 200

mannen en vrouwen de overzijde van het Kanaal. Via de landroute door Frankrijk via Spanje wisten ongeveer 1.600 mensen te vluchten.

Vanwege het bombardementsgevaar in Engeland stuurde koningin Wilhelmina haar dochter en schoonzoon naar Ottawa in Canada. Nadat prins Bernhard prinses Juliana en de kinderen naar het veilige Canada had gebracht, keerde de prins terug naar Londen. In Londen was Bernhard de steun en toeverlaat van koningin Wilhelmina.

Een jaar na de Duitse inval in Nederland werd in Londen een herdenkingsceremonie gehouden. Deze plechtigheid vond plaats tussen de ruïnes van de Nederlandse Hervormde kerk Austin Friars. Een paar dagen eerder was deze kerk tijdens een Duitse luchtaanval nagenoeg geheel vernield.

Vanuit Londen werd de strijd voortgezet. Via Radio Oranje riep de regering in het begin op tot samenwerking met de Duitsers. Zij "moesten zelfs samenwerken met die overmacht voor zover dat nodig is om het dagelijkse leven op gang te houden, aangezien dit dagelijkse leven nu eenmaal voortgang moet hebben." Later veranderde de toon van de uitzendingen en groeide koningin Wilhelmina uit tot het boegbeeld van het verzet in het bezette Nederland. Koningin Wilhelmina sprak geregeld het Nederlandse volk toe via een radio-uitzending van 'Radio Oranje' vanuit Londen. Zij groeide hierdoor tijdens de oorlogsjaren uit tot een symbool van verzet tegen de Duitse onderdrukking.

Koningin Wilhelmina ontving in Londen regelmatig Nederlandse mannen en vrouwen die ook de overtocht naar Londen hadden gemaakt. Iedereen die de barre tocht over de Noordzee maakte werd door haar persoonlijk ontvangen. Zo bleef ze op de hoogte van wat er in Nederland leefde. De Nederlandse regering in Londen wist weinig of niets van de omstandigheden in Nederland. Er werd geprobeerd, bijvoorbeeld via neutrale landen, om inlichtingen te krijgen. De regering in Londen hield zich vooral bezig met de vraag wat er moest gebeuren in Nederland als Duitsland was verslagen. Er werden veel plannen voor de wederopbouw gemaakt met onder meer richtlijnen voor de berechting van collaborateurs en hoe de kranten en de radio-omroep nieuw leven ingeblazen moest worden.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog was de sociaal-democraat Jacques de Kadt (1897-1988) in Nederlands-Indië. Van daar volgde hij kritisch de regering in Londen. De Kadt was tevreden dat premier moest aftreden en schreef dat De Geer de indruk maakte seniel te zijn: "Wie ziet hoe Nederland in Londen en in den vreemde geestelijk vertegenwoordigd wordt, schaamt en ergert zich dood. Onze geestelijke vertegenwoordiging wordt overgelaten aan de Petroleum, aan Philips, Unilever en aan advertentiesjachers."●

Koninklijke villa in Griekenland

www.AbsoluteFacts.nl – april 2012

Het kroonprinselijk paar heeft een luxe villa gekocht in Griekenland. Het luxe zomerhuis staat in Kranidi. Nadat het nieuws over de aankoop van het zomerhuis door prins Willem-Alexander en prinses Máxima in verschillende kranten was verschenen, kwam een bevestiging van de Rijksvoorlichtingsdienst (RVD). De RVD ziet deze aankoop als een privéaangelegenheid van het kroonprinselijk paar en geeft daarom geen aanvullende informatie. Volgens de RVD is premier Mark Rutte volledig op de hoogte van de aankoop.

Het laatste jaar brachten Willem-Alexander en Máxima verschillende bezoeken aan de regio. Toen duidelijk was dat zij hun plannen voor een vakantiehuis in Mozambique moesten opgeven, zocht het paar een nieuwe locatie in Europa. De aankoop kwam na een uitgebreid onderzoek aan het begin van het jaar rond. Hierbij werd ook naar de plek gekeken. De veiligheid van de prins, de prinses en de kinderen moet immers gewaarborgd kunnen worden. Volgens de Volkskrant kocht het paar het luxe zomerverblijf voor 4,5 miljoen euro van de Duitse reclamefotograaf Manfred Rieker. Het zomerhuis zou beschikken over een zwembad, privé-haven en een privé-strand. De villa ligt geïsoleerd aan de kust en heeft slechts één toegangsweg.

Foto's van het zomerhuis van prins Willem-Alexander en prinses Máxima zijn alleen beschikbaar in de oude situatie, toen het nog in bezit was van de Duitse reclamefotograaf. Het huis werd door Manfred Rieker regelmatig gebruikt voor fotoreportages, onder meer voor de luxe automerken Porsche en Mercedes. Rieker is gespecialiseerd in het fotograferen van auto's. Hij bezit een fotostudio in Magstadt bij Stuttgart in de deelstaat Baden-Württemberg. Het zomerhuis van Willem-Alexander en Máxima staat in een luxe buurt. In Kranidi zijn veel rijke Griekse scheepsmagnaten en buitenlanders neergestreden. Acteur Sean Connery en de Russische president Vladimir Poetin hebben ook een zomerhuis in Kranidi.

Kranidi ligt in het zuiden van Griekenland. De plaats ligt in de bestuurlijke regio Peloponnesos. Sinds 2011 maakt Kranidi deel uit van de gemeente Ermionida. Kranidi is niet erg groot. Oorspronkelijk was het een agrarisch stadje. Kranidi is altijd een welvarend stadje geweest. In de negentiende eeuw werd het de handelsplaats voor de regio. Deze welvaart is te zien aan de herenhuizen. Andere bezienswaardigheden zijn het gemeentehuis, de bibliotheek, verschillende kerken en enkele oude molens.●

Abdicatie koningin Beatrix

www.AbsoluteFacts.nl – januari 2013

Op 28 januari 2013 om 19.00 uur ruimden alle Nederlandse zenders ruimte in voor koningin Beatrix. Vanaf 17.00 uur gonsde het van de geruchten, maar algemeen werd aangenomen dat de koningin op dit moment afstand zou doen van de troon, zodat Willem-Alexander haar kon opvolgen.

“Zoals u allen weet, hoop ik over enkele dagen mijn 75ste verjaardag te vieren. Ik ben dankbaar dat het mij gegund is deze dag in goede gezondheid tegemoet te gaan. Aan het einde van dit jaar zullen wij herdenken dat ons land tweehonderd jaar geleden een koninkrijk werd, waarmee in onze geschiedenis een nieuw tijdperk aanbrak. Het samenvallen van deze twee bijzondere gebeurtenissen is voor mij de aanleiding geweest te besluiten dit jaar uit mijn ambt terug te treden. Het lijkt mij een goed moment om deze stap, die ik al enige jaren overweeg, nu daadwerkelijk te nemen.”

“Ik heb het altijd als een uitzonderlijk voorrecht beschouwd een groot deel van mijn leven in dienst van ons land te kunnen stellen en overeenkomstig mijn opdracht invulling te mogen geven aan het koningschap. Daarbij was Prins Claus mij vele jaren tot grote steun. Tot op de dag van vandaag heeft deze mooie taak mij veel voldoening geschonken. Het is inspirerend zich bij mensen betrokken te voelen, mee te leven met verdriet en te delen in tijden van vreugde en nationale trots. Dat heb ik eveneens mogen ervaren in de Caraïbische delen van ons koninkrijk, waar ik ook altijd veel warmte en hartelijkheid heb ondervonden.”

“Ik treed dan ook niet terug omdat het ambt mij te zwaar zou vallen, maar vanuit de overtuiging dat de verantwoordelijkheid voor ons land nu in handen van een nieuwe generatie moet liggen. Het is met het grootste vertrouwen dat ik op 30 april van dit jaar het koningschap zal overdragen aan mijn zoon, de Prins van Oranje. Hij en Prinses Máxima zijn ten volle op hun toekomstige taak voorbereid. Zij zullen ons land met toewijding dienen, getrouw de grond-

wet onderhouden en met al hun talenten een eigen invulling geven aan het koningschap.”

“Gesterkt voel ik mij door de gedachte dat het plaats maken voor mijn opvolger niet betekent dat ik afscheid neem van u. Ik hoop dat ik velen van u nog dikwijls kan ontmoeten. Ik ben u diep dankbaar voor het vertrouwen dat u mij heeft gegeven in de vele mooie jaren waarin ik uw koningin mocht zijn.”

Na de speciaal ingelaste uitzending met de vooraf opgenomen toespraak van Beatrix legde minister-president Mark Rutte een korte verklaring af.

De abdicatie van de koningin Beatrix en de inhuldiging van koning Willem-Alexander vinden op 30 april 2013 plaats in Amsterdam.●

Aankondiging troonswisseling goed bekeken

www.AbsoluteFacts.nl – januari 2013

De uitzendingen op 28 januari 2013 werden goed bekeken. Rond zeven uur keken 7,4 miljoen Nederlanders naar de toespraak van koningin Beatrix. In deze toespraak – de inhoud van de mededeling was al uitgelekt – maakte koningin Beatrix bekend te zullen aftreden. Het werd tijd voor de nieuwe generatie, zei Beatrix in haar toespraak. Onze vorstin koos zelf het moment. Algemeen wordt aangenomen dat haar opvolger, Willem-Alexander, er klaar voor is. Met de Argentijnse Máxima aan zijn zijde groeide de populariteit van Willem-Alexander.

Tussen 19.00 en 19.07 uur keken 5,6 miljoen Nederlanders op een publieke zender naar de toespraak van koningin Beatrix. Ook SBS en RTL trokken veel kijkers. Hier volgden 1,8 miljoen mensen het nieuws dat de komende maanden ons land oranje zal kleuren: Nederland krijgt een nieuwe koning. Het is lang geleden dat zoveel Nederlanders aan de buis gekluisterd zaten bij een uitzending over ons koningshuis.

Het is ook lang geleden dat Nederland door een koning geregeerd werd. Na koning Willem III volgden drie koninginnen: Wilhelmina (1890-1948), Juliana (1948-1980) en Beatrix (1980-2013). Elke koningin had een eigen stijl. Ook Willem-Alexander zal als koning van Nederland zijn eigen accenten leggen. In een opstandige bui, zei hij tijdens een televisie-interview ter gelegenheid van zijn dertigste verjaardag, dat zijn stijl zou lijken op die van Juliana. De prins nam toen openlijk afstand van de regeringsstijl van zijn moeder, koningin Beatrix.

Ook in het buitenland schonken nieuwsuitzendingen aandacht aan de troonswisseling in Nederland. Vier minuten over zeven (Nederlandse tijd) kwam de BBC al met een eerste mededeling. De televisie-uitzending was ook te zien op de website van de Britse omroep. Om 19.46 uur publiceerde de BBC een bericht met de hoogtepunten. De BBC schreef dat de mededeling van koningin Beatrix eerder op

de dag al was opgenomen en dat zij zou worden opgevolgd door haar zoon, prins Willem-Alexander. Volgens Anna Holligan is abdicatie in Nederland gebruikelijk. In Groot-Brittannië gaat dat anders. De Britse koningin treedt niet af: Elizabeth regeert tot haar dood.

Voor het artikel van de BBC was veel belangstelling in het Verenigd Koninkrijk; het eindigde die dag op de derde plaats van de best bekeken pagina's op de website van de BBC.●

Ministerberaad over troonswisseling

www.AbsoluteFacts.nl – januari 2013

De dag na de bekendmaking van de abdicatie van koningin Beatrix kwam het kabinet bijeen in een extra zitting van de ministerraad. Normaal komt het kabinet alleen op vrijdag bijeen. De vergadering op 29 januari 2013 begon om 10.30 uur in het ministerie van Algemene Zaken op het Binnenhof. Het kabinet kwam bijeen om het aftreden van koningin Beatrix te bespreken. De troonswisseling was het enige onderwerp op de agenda.

Tijdens deze extra ministerraad namen de bewindslieden besluiten over de organisatie en de praktische zaken rond de troonswisseling. Ook de agenda, de lopende verplichtingen, van de koningin kwamen aan bod. Er staan immers altijd officiële en staatsbezoeken gepland. Minister Plasterk van Binnenlandse Zaken werd belast met de voorbereiding van de troonswisseling. Na deze speciaal ingelaste ministerraad op 29 januari 2013 volgde een persbijeenkomst. "Laten we een prachtige dag maken van 30 april aanstaande," zei minister-president Mark Rutte. "In een extra zitting heeft de ministerraad besloten dat de abdicatie van de Koningin op 30 april 2013 zal plaatsvinden in het Koninklijk Paleis te Amsterdam. De inhuldiging van de koning zal vervolgens plaatsvinden in de Nieuwe Kerk."

De premier deed op 29 januari 2013 naar aanleiding van de aankondiging van het aftreden van de koningin ook verslag van de gebeurtenissen in de Tweede Kamer. "Gisterenavond maakte koningin Beatrix in een televisietoespraak bekend dat zij op 30 april aanstaande haar ambt neerlegt," zei Mark Rutte. "De inhuldiging van de nieuwe koning zal volgens de grondwet plaatsvinden in een openbare bijeenkomst van de Verenigde Vergadering van de Staten-Generaal in de hoofdstad Amsterdam. De toespraak van de koningin markeert een bijzonder moment in de staatkundige geschiedenis van ons land. Zo is dat door veel mensen ervaren. Ook door mijzelf en de andere leden van het kabinet. In de overweldigende stroom aan reacties uit binnen- en buitenland valt vooral op hoe gevoelens van dankbaarheid, groot respect en bewondering, maar ook

diepe ontroering op dit moment met elkaar om voorrang strijden.”

Mark Rutte vertelde dat koningin Beatrix “mensen heeft geraakt en geïnspireerd”. De minister-president vervolgde met een karakterisering van haar inzet: “Hoe zij, in de 33 jaar dat zij onze koningin was, indruk maakte door haar hartelijkheid en oprechte interesse, haar grote kennis van zaken en haar onvermoeibare inzet voor ons land. Koningin Beatrix was er altijd, bij vreugdevolle hoogtepunten, maar ook bij een aantal moeilijke gebeurtenissen die in ons geheugen staan gegrift. En dat zien we terug de reacties op haar aankondiging van gisterenavond.”

“Op bijzondere momenten zoals deze is de grote samenbindende kracht van onze constitutionele monarchie en het Huis van Oranje bijna tastbaar aanwezig in de samenleving.”

“Het is goed en waardevol dat hier en vandaag vast te kunnen stellen. En het geeft op weg naar de abdicatie en inhuldiging op 30 april ook vertrouwen in een mooi en waardig feest in het hele land. Om dit goed te ondersteunen, is besloten een Nationaal Comité te formeren onder leiding van de heer Hans Wijers, dat als opdracht krijgt om de festiviteiten te coördineren. Het kabinet ziet ernaar uit om - samen met de beide Kamers der Staten Generaal - naar deze dag toe te werken. In grote dankbaarheid voor alles wat Koningin Beatrix voor ons land heeft gedaan en betekend. En in het volle vertrouwen dat Prins Willem-Alexander - met Prinses Maxima aan zijn zijde - zijn nieuwe taak met grote inzet en overtuiging op zich gaat nemen.”●

Máxima vindt koningin worden leuk

www.AbsoluteFacts.nl – januari 2013

Voor prinses Máxima was de dag na de bekendmaking van de abdicatie een normale werkdag. Net als koningin Beatrix houdt zij van aanpakken en hard werken: onze aanstaande koningin ging op werkbezoek bij de Koninklijke Marine in Den Helder. Nederland kreeg in de Gouden Eeuw veel macht. Dit komt doordat de Republiek een sterke zeemacht had. Het zal u dan ook niet verbazen dat de Koninklijke Marine het oudste onderdeel van de Nederlandse krijgsmacht is. De Koninklijke Marine bestaat dit jaar 525 jaar. Er werken tegenwoordig 10.500 mensen bij de marine. Velen daarvan wonen en werken in Den Helder.

Op dinsdag 29 januari 2013 werd prinses Máxima in Den Helder ontvangen door de commandant van de zeestrijdkrachten, vice-admiraal Matthieu Borsboom. Prinses Máxima maakte kennis met het werk van de marine en zij bezocht enkele operationele eenheden. "Het bezoek begon aan boord van het luchtverdedigings- en commandofregat Hr.Ms. Evertsen," zegt de Rijksvoorlichtingsdienst.

"Naast een korte rondleiding sprak zij met het marinepersoneel over werken en wonen bij de marine en de gevolgen daarvan voor het privé-leven. Met een landingsvaartuig van het Korps Mariniers werd vervolgens een korte vaartocht door de marinehaven gemaakt, waarna een bezoek volgde aan Hr.Ms. Johan de Witt. Dit amfibisch transportschip wordt op dit moment gereedgemaakt voor uitzending in het kader van de EU anti-piraterij-missie bij Somalië in de tweede helft van 2013."

Prinses Máxima sprak aan boord van de Johan de Witt met het marinepersoneel over de rol in een pre-conflictfase. "Een voorbeeld hiervan is de inzet van de marine bij de opleiding en training van lokaal kustwachtpersoneel, waarmee wordt samengewerkt voor de kust van Afrika." De volgende dag was prinses Máxima in Amsterdam bij een conferentie in het Hilton Hotel. Tijdens deze bijeenkomst liet ze zich ontvallen dat zij het een eer vindt om

koningin te worden. “Het is een enorme eer mijn schoonmoeder op te volgen en er wacht ons heel veel, maar heel leuk en voldoende werk,” zei prinses Máxima.●

Familie Máxima niet bij inhuldiging

www.AbsoluteFacts.nl – januari 2013

Minister-president Mark Rutte heeft in een reactie op de toespraak van koningin Beatrix zijn waardering uitgesproken voor de koningin en zijn vertrouwen uitgesproken in prins Willem-Alexander en prinses Máxima. Mark Rutte zei ook te hopen dat de dag van de inhuldiging van de nieuwe koning, een "onvergetelijk feest" zal worden. Op dit inhuldigingsfeest is geen plaats voor Jorge Zorreguieta.

Kort na de bekendmaking van de abdicatie van koningin Beatrix kwam de Rijksvoorlichtingsdienst met het bericht dat de familie van Máxima niet aanwezig zal zijn bij de inhuldiging van Willem-Alexander in de Nieuwe Kerk in Amsterdam. "Prinses Máxima, de Argentijnse echtgenote van de toekomstige Nederlandse koning Willem-Alexander, heeft de Nederlandse premier Rutte laten weten dat haar familie niet aanwezig zal zijn op de inhuldiging van haar man op 30 april." Prinses Máxima wil zo de politieke angel uit de discussie rondom haar vader Jorge Zorreguieta halen.

In 2002 was Jorge Zorreguieta ook afwezig bij het huwelijk van het prinselijk paar.

Jorge Zorreguieta wordt in verband gebracht met de Argentijnse junta. Zorreguieta was onderminister en minister van Landbouw in het militaire regime van Argentinië. Tijdens de dictatuur verdwenen duizenden politieke tegenstanders. Jorge Zorreguieta heeft altijd volgehouden dat hij daar niets van wist.

Journalist Arnold Karskens en advocate Liesbeth Zegveld zeggen nieuw bewijs te hebben dat Jorge Zorreguieta moet hebben geweten van de martelingen en de verdwijningen tijdens het militaire bewind in de jaren zeventig en tachtig van de vorige eeuw. Karskens en Zegveld zeiden dit op 30 januari 2013 in het programma Pauw en Witteman. Zegveld liet weten de volgende dag aangifte te zullen doen. Zij noemde het "geen kant-en-klare zaak", maar er moet "wel onderzoek worden gedaan". Medewerkers van dit ministerie verdwenen en werden gemarteld. Volgens

Zegveld is Jorge Zorreguieta aansprakelijk voor wat er is gebeurd op het Argentijnse ministerie van Landbouw dat hij toen leidde.

Twee eerdere pogingen om Jorge Zorreguieta verantwoording in Nederland te laten afleggen mislukten. In 2001 oordeelde een Nederlandse rechter dat Nederland geen onderzoek mocht doen naar mogelijke misdaden in andere landen. In 2011 kon het wel, maar vond het Openbaar Ministerie het aangevoerde bewijs niet voldoende. Het verzoek werd ongegrond verklaard.

“Hoewel het geen tovermiddel is, kan het recht een veel grotere rol spelen bij het aanpakken van ernstige mensenrechtenschendingen,” zegt Liesbeth Zegveld. Zij heeft zich gespecialiseerd in rechtsmiddelen voor oorlogsslachtoffers. Liesbeth Zegveld werkt bij advocatenkantoor Böhler.

“Böhler is een advocatenkantoor dat zich vanaf de start heeft hard gemaakt voor de belangen van het individu en de rechten van de mens,” meldt de website van het advocatenkantoor. Böhler houdt zich onder meer bezig met internationaal recht, mensenrechten en internationaal strafrecht.●

Funciewijzigingen door troonsbestijging

www.AbsoluteFacts.nl – januari 2013

Door de troonswisseling verandert er veel. Willem-Alexander zal zijn huidige functies moeten opgeven. In de toekomst heeft hij geen tijd meer voor watermanagement en het Internationaal Olympisch Comité. Deze functies kunnen belangenconflicten opleveren.

Willem-Alexander moet ook besluiten nemen over zijn hofhouding. In dit artikel vertellen we meer over de aanstaande funciewisselingen in de hofhouding. Als laatste punt bespreek ik de wijzigingen die in de Raad van State zal plaatsvinden na de troonsbestijging van Willem-Alexander. Of Willem-Alexander beschermheer kan blijven wordt nog bekeken. Bij deze beoordeling zal steeds het staatsbelang en conflictvermijding centraal staan.

Na de troonswisseling legt Willem-Alexander al zijn officiële functies neer. Dit zal gebeuren met in achtname van de termijn en afhankelijk zijn van de procedures van de betreffende organisatie.

De Rijksvoorlichtingsdienst zegt het zo: "Hare majesteit de koningin en de prins van Oranje nemen in het komend jaar een beslissing over voortzetting van hun erefuncties en beschermheer/vrouwschappen in de toekomst. Hierover volgt te zijner tijd nadere berichtgeving." Máxima zal in beginsel haar huidige functies behouden wanneer zij koningin wordt.

Willem-Alexander heeft het Internationaal Olympisch Comité gevraagd om hem onmiddellijk van zijn verplichtingen als IOC-lid te ontheffen. Dit betekent, zegt de RVD, dat zijn ontslag bij de eerst volgende sessie in september 2013 in Buenos Aires goedgekeurd moet worden. Zijn ontslag zal dan per einde kalenderjaar 2013 ingaan.

Willem-Alexander zal ook het voorzitterschap neerleggen van de UNSGAB, de Adviesraad voor Water en Sanitaire Voorzieningen, van de Verenigde Naties. Op voorspraak van zijn vader, prins Claus, hield de prins van Oranje zich de laatste jaren intensief bezig met watermanagement. De

prins raakte zeer betrokken bij dit onderwerp. In korte tijd kreeg hij veel kennis over dit belangrijke vraagstuk. Het neerleggen van dit voorzitterschap gebeurt in overleg met de Verenigde Naties. De prins legt ook het voorzitterschap van de Nederlandse Adviescommissie Water neer. Dit gebeurt in overleg met de minister van Infrastructuur en Milieu.

Bepaalde leden van de functionele hofhouding van het Koninklijk Huis zullen bij het aantreden van Willem-Alexander hun functie ter beschikking stellen. Hierdoor kan koning Willem-Alexander met eigen vertrouwelingen aan de slag. Volgens de Rijksvoorlichtingsdienst stelt dit de koning in de gelegenheid om zijn grondwettelijk recht uit te oefenen om zijn hofhouding in te richten, met inachtneming van het openbaar belang, zoals vermeld in artikel 41 van de Grondwet. Het gaat om onder meer de Grootmeester, de chef Militair Huis, de secretaris, de thesaurier, de ceremoniemeester, de hofmaarschalk, de intendant, de stalmeester, de directeur van het Koninklijk Huisarchief en het hoofd van de personeelsafdeling.

Na de abdicatie van koningin Beatrix legt zij ook van rechtswege het voorzitterschap van de Raad van State neer. Vanaf dat moment is koning Willem-Alexander voorzitter van de Raad van State. Een en ander is geregeld in artikel 74 van de Grondwet.

Willem-Alexander is vertrouwd met het werk van de Raad van State. Hij heeft al sinds zijn meerderjarigheid zitting in de Raad van State. Máxima heeft sinds 1 oktober 2004 zitting in dit adviesorgaan. Prinses Catharina-Amalia zal vanaf haar achttiende verjaardag zitting hebben in de Raad van State.●

Willem-Alexander klaar voor koningschap?

www.AbsoluteFacts.nl – januari 2013

Willem-Alexander is klaar voor het koningschap. Nederland zag hem stapje voor stapje veranderen. De kroonprins is klaar voor het koningschap. De betekenis van zijn echtgenote prinses Máxima in dit veranderingsproces mag niet onderschat worden.

“Ik denk dat je het koningschap in Nederland met drie steekwoorden kan benoemen en dat is: samenbindend, vertegenwoordigend en aanmoedigend,” zei Willem-Alexander op 27 april 2007. “En zo zie ik het zoals het nu gaat en ik denk dat ik dat in de toekomst ook door zal zetten. [...] Wij zijn toch een boegbeeld van Nederland. Niet hét boegbeeld, maar zeker een belangrijk boegbeeld, waar wij Nederland en het Koninkrijk der Nederlanden, dus Nederland, Aruba en de Nederlandse Antillen, kunnen vertegenwoordigen.”

Met de keuze voor een koningschap onder de naam Willem-Alexander en niet als Willem IV geeft hij aan als koning een eigen stempel te willen drukken op de moderne monarchie. Willem-Alexander wil misschien ook niet in verband worden gebracht met zijn illustere voorgangers uit de negentiende eeuw. Willem-Alexander is de eerste mannelijke vorst van Nederland sinds 1890. Hij studeerde geschiedenis in Leiden en moet dus weten dat op deze drie koningen heel wat af te dingen valt. Willem-Alexander wilde niet als opvolger van ‘Koning Gorilla’ (Willem III), ‘Slender Billy’ (Willem II) of ‘Koning Koopman’ (Willem I) door het leven.

Onder de vleugels van prinses Máxima ontdooide en professionaliseerde Willem-Alexander. Als koning maakt Willem-Alexander deel uit van de regering. Dit is zo geregeld in de Grondwet. Deze wet zegt dat de regering wordt gevormd door de ministers en de koning en dat de koning onschendbaar is. De ministers zijn verantwoordelijk voor zijn doen en laten. De koning moet op zijn woorden passen anders brengt hij de minister-president in verlegenheid of erger: in problemen. Willem-Alexander heeft daarom een

groot aantal functies moeten opgeven. Hij was hartstochtelijk over watermanagement en sport. Hij zal misschien met spijt, maar ook met grote voldoening terugkijken op zijn werkzame leven in de aanloop naar zijn koningschap.

Ruud Lubbers speelde deze dagen een vreemde rol als 'vriend van de familie'. In een interview met het televisieprogramma Nieuwsuur op 29 januari 2013 zei de oud-premier dat Juliana twijfelde over de capaciteiten van Willem-Alexander. Juliana had hem speciaal naar paleis Soestdijk ontboden om deze kwestie te bespreken. Het gesprek vond plaats toen Lubbers nog minister-president was. Ruud Lubbers verzekerde Juliana dat hij er alle vertrouwen in had.

De vertrouweling van koningin Beatrix zei ook nog dat hij Beatrix adviseerde om niet te snel alle schoondochters af te keuren. Koningin Beatrix had vroeger de neiging om alle vriendinnen van Willem-Alexander af te keuren. Toen prinses Máxima in beeld kwam heeft Lubbers haar "een krachtig advies" gegeven. "Toen Máxima arriveerde zei ik tegen de koningin: Mag ik een advies geven? Wees nu eens aardig: Alexander houdt kennelijk van haar. En als het niks blijkt te zijn, dan blijkt dat later wel."●

Interview Willem-Alexander en Máxima

www.AbsoluteFacts.nl – april 2013

Tijdens het interview aan de vooravond van zijn troonsbestijging stelde Willem-Alexander zich dienstbaar op. "Als Willem-Alexander een student staatsrecht was geweest, is hij gisteravond in het tv-interview met vlag en wimpel geslaagd," schreef NRC Handelsblad in haar redactioneel commentaar. Het interview met Willem-Alexander en Máxima werd goed bekeken: 4,6 miljoen Nederlanders zagen het gesprek met Rick Nieman en Mariëlle Tweebeeke. Willem-Alexander vertelde dat zijn moeder hem adviseerde om "niet met alle winden populair mee te waaien. Dat breekt je op."

In Pauw en Witteman zeiden deze journalisten op 17 april 2013, de avond van de uitzending, dat het gesprek vanwege enkele versprekingen niet in één keer was opgenomen. "We hebben een journalistiek verantwoord eindproduct," benadrukte Mariëlle Tweebeeke. De journalisten van RTL en NOS wilden niet zeggen wat er geknipt was, maar zoals te doen gebruikelijk bij vooraf opgenomen televisie-uitzendingen was er meer materiaal beschikbaar, dan er uiteindelijk gebruikt kon worden. Tussen de twee opnamesessies had men een broodje genuttigd en de eerste opnamen bekeken. Al met al zal er een paar uur tussen gezeten hebben. In de uitzending gaven abrupte overgangen hier en daar blijk van knip- en plakwerk.

Het gesprek met Willem-Alexander en Máxima bevatte alle ingrediënten die de kijker wenste. De meeste vragen werden beantwoord door "Koning met een hoofdletter", zoals hij het zelf noemde, Willem-Alexander. Hij gaf aan dat er geen misverstand over de rol van de koningin zou bestaan. Máxima kende haar plaats. Zij wilde vasthouden aan haar huidige bezigheden. Het koningschap is geen duobaan, benadrukte Willem-Alexander. Zij wisten al een jaar dat de koningin op 30 april 2013 zou aftreden. Voorwaarde hiervoor was dat de situatie in Nederland rustig zou zijn, vertelde Willem-Alexander.

Willem-Alexander zei geen moeite te hebben met een ce-

remonieel koningschap, waarbij de koning geen deel uit maakt van de regering. "Als het wetgevingsproces democratisch en volgen de regels van de Grondwet gaat, accepteer ik alles." Zelfs lintjes knippen kan heel inhoudelijk zijn, benadrukte hij. "Door je keuzes geef je aan wat je belangrijk vindt." Willem-Alexander lijkt er nu vrede mee te hebben dat het staatshoofd niet meer wordt geraadpleegd tijdens kabinetsformaties. "Het belangrijkste is dat uiteindelijk de koning een staatrechtelijke rol heeft bij de beëdiging en het benoemen van de ministers," zei hij.

Tijdens het interview van Tweebeeke en Nieman kwamen ook enkele gevoelige onderwerpen aan de orde: de villa in Mozambique, het ongeluk van Friso en de afwezigheid van vader Zorreguieta tijdens de kroningsplechtigheid. Máxima vertelde dat in 2002 al was besloten dat Jorge Zorreguieta niet aanwezig zou zijn bij staatsaangelegenheden. Zij had er nu minder moeite mee dan in 2002: een bruiloft is immers uitstekend ook een familiale aangelegenheid. Dat is niet het geval bij het aanvaarden van een nieuwe baan. "Dat is een staatrechtelijke viering, dus daar hoort mijn vader echt niet bij," zei Máxima.

"Ik zal ook in de toekomst fouten blijven maken. Dat is niet erg. Als mensen fouten maken, moet je er van leren en moet je zorgen dat het niet meer gebeurt." Willem-Alexander noemde de aankoop van de vakantievilla in Mozambique een inschattingsfout. Hij vond dat hij te lang had vastgehouden aan de positieve kanten van het verhaal, waaraan objectief gezien niets mis was.

Het motto voor zijn koningschap is: samenbinden, vertegenwoordigen en aanmoedigen. Als u hiertegen wilt demonstren, dan kan dat. "Protesteren mag altijd," zei Willem-Alexander. ●

bekijk onze digitale boeken op <https://www.AbsoluteFigures.nl>

Gratis Nieuwsbrieven

Neem nu een gratis abonnement op één of meerdere nieuwsbrieven van Absolute Figures. Met onze nieuwsbrieven informeren wij u op het gebied van uw interesse. Net als op onze websites, gratis downloads en e-boeken streven wij met onze nieuwsbrieven naar een hoge kwaliteit.

De nieuwsbrieven van AbsoluteFigures.nl zijn een begrip geworden in Nederland. Hiermee informeren wij de liefhebbers al bijna twintig jaar. Bekijk het overzicht van onze informatieve nieuwsbrieven:

[Gratis Nieuwsbrieven](#)

Digitale Boeken

Onze digitale boeken zijn niet verkrijgbaar in de reguliere boekhandel. Onze producten worden uitsluitend via onze winkel op het internet verkocht. Hierdoor kunnen wij de prijzen van onze boeken aantrekkelijk houden.

www.AbsoluteFigures.nl

AbsoluteFacts.nl

De website AbsoluteFacts.nl schenkt aandacht aan geschiedenis. Op deze site raakt u niet uitgekeken, want regelmatig worden nieuwe interessante onderwerpen toegevoegd, met name over de Nederlandse geschiedenis, kastelen en de koninklijke huizen van Europa.

www.AbsoluteFacts.nl

CultuurArchief.nl

Informatieve Nederlandse site met interessante artikelen over kunst en kunstenaars. CultuurArchief.nl is een uitgebreide website voor iedereen die van kunst houdt.

www.CultuurArchief.nl

Filahome.nl

Filahome is een onafhankelijk filatelistisch tijdschrift op het internet met elke week nieuwe publicaties. De nadruk ligt op postzegels, maar er wordt ook aandacht geschonken aan algemene filatelistische onderwerpen.

www.Filahome.nl